

Službeni list

Europske unije

C 14

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
16. siječnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 014/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 014/02 Predmet C-449/14 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. studenoga 2016. – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA protiv Europske komisije, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Kraljevine Španjolske, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Žalba — Državne potpore — Program potpora u korist nacionalnog javnog radijskog i televizijskog nakladnika — Obveze pružanja javnih usluga — Naknada — Članak 106. stavak 2. UFEU-a — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Izmjena načina financiranja — Porezne mjere — Porez nametnut operatorima naplatne televizije — Odluka kojom se izmijenjeni program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Uzimanje u obzir načina financiranja — Postojanje nužne namjenske veze između poreza i programa potpora — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Pokrivanje neto troškova nastalih pri ostvarivanju zadaće pružanja javne usluge — Konkurentski odnos između poreznog obveznika i primatelja potpore — Iskrivljavanje nacionalnog prava) 2

HR

2017/C 014/03	Predmet C-504/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Okoliš — Zaštita prirode — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavci 2. i 3. i članak 12. stavak 1. točke (b) i (d) — Divlja fauna i flora — Očuvanje prirodnih staništa — Glavata želva <i>Caretta caretta</i> — Zaštita glavatih želvi u Kiparijskom zaljevu — Područje od značaja za Zajednicu „Kiparijske dine” — Zaštita vrsta)	3
2017/C 014/04	Predmet C-2/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – DHL Express (Austrija) GmbH protiv Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 97/67/EZ — Članak 9. — Poštanske usluge u Europskoj uniji — Obveza sufinanciranja operativnog troška regulatornog tijela za poštanski sektor — Opseg)	4
2017/C 014/05	Predmet C-30/15 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. studenoga 2016. – Simba Toys GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Seven Towns Ltd (Žalba — Žig Europske unije — Trodimenzionalni žig u obliku kocke sa stranicama rešetkaste strukture — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim)	4
2017/C 014/06	Predmet C-156/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „Private Equity Insurance Group” SIA protiv „Swedbank” AS (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/47/EZ — Područje primjene — Pojmovi „financijski kolateral”, „relevantne financijske obveze” i „davanje” financijskog kolaterala — Mogućnost izvršenja financijskog kolaterala bez obzira na pokretanje stečajnog postupka — Ugovor o tekućem računu koji sadržava odredbu o financijskom zalogu)	5
2017/C 014/07	Predmet C-174/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – Vereniging Openbare Bibliotheken protiv Stichting Leenrecht (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Pravo iznajmljivanja i pravo posudbe zaštićenih djela — Direktiva 2006/115/EZ — Članak 1. stavak 1. — Posuđivanje umnoženih primjeraka djela — Članak 2. stavak 1. — Posuđivanje predmeta — Posuđivanje umnoženog primjerka knjige u digitalnom obliku — Javne knjižnice)	6
2017/C 014/08	Predmet C-199/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ciclat Soc. Coop. protiv Consip SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. — Članci 49. i 56. UFEU-a — Javna nabava — Razlozi za isključenje iz postupka javne nabave radova, robe i usluga — Obveze vezane uz plaćanje doprinosa za socijalno osiguranje — Jedinствена isprava o urednom plaćanju doprinosa za socijalno osiguranje — Ispravak nepravilnosti)	7
2017/C 014/09	Predmet C-216/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 17. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH protiv Ruhrlandklinik gGmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/104/EZ — Rad preko poduzeća za privremeno zapošljavanje — Područje primjene — Pojam „radnik” — Pojam „gospodarska djelatnost” — Njegovateljsko osoblje koje nema ugovor o radu, koje je neprofitna udruga ustupila ustanovi zdravstvene zaštite)	7
2017/C 014/10	Predmet C-258/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Gorka Salaberria Sorondo protiv Academia Vasca de Policía y Emergencias (Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 1. — Diskriminacija na temelju dobi — Ograničenje zapošljavanja policijskih službenika Autonomne zajednice Baskije na kandidate koji su mlađi od 35 godina — Pojam „stvarni i odlučujući uvjeti za obavljanje zanimanja” — Cilj — Proporcionalnost)	8

2017/C 014/11	Predmet C-268/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Fernand Ullens de Schooten protiv Belgijske države (Zahtjev za prethodnu odluku — Temeljne slobode — Članci 49., 56. i 63. UFEU-a — Situacija čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu — Izvanugovorna odgovornost države članice za štetu koja je nastala pojedincima zbog povreda prava Unije za koje su odgovorni nacionalni zakonodavac i nacionalni sudovi)	9
2017/C 014/12	Predmet C-297/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sø- og Handelsretten – Danska) – Ferring Lægemidler A/S, koji djeluje u ime Ferring BV protiv Orifarm A/S (Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 7. stavak 2. — Farmaceutski proizvodi — Paralelni uvoz — Podjela tržišta — Nužnost prepakiranja proizvoda označenog žigom — Farmaceutski proizvod koji nositelj žiga stavlja na izvozno i uvozno tržište u istim vrstama pakiranja)	9
2017/C 014/13	Predmet C-301/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Marc Soulier, Sara Doke protiv Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication (Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Autorsko pravo i srodna prava — Članci 2. i 3. — Prava reproduciranja i priopćavanja javnosti — Doseg — ‚Nedostupne‘ knjige koje se (više) ne objavljuju — Nacionalni propis koji udruzi za kolektivno ostvarivanje prava povjerava prava na digitalno iskorištavanje nedostupnih knjiga u komercijalne svrhe — Pravna pretpostavka suglasnosti autora — Nepostojanje mehanizma kojim se osigurava da autori budu stvarno i pojedinačno obaviješteni)	10
2017/C 014/14	Spojeni predmeti C-313/15 i C-530/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État – Francuska) – Eco-Emballages SA protiv Sphère France SAS i dr. (C-313/15), Melitta France SAS i dr. protiv Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15) (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 94/62/EZ — Članak 3. — Ambalaža i ambalažni otpad — Pojam — Kalem, tube i valjci oko kojih su omotani fleksibilni materijali (Role) — Direktiva 2013/2/EU — Valjanost — Izmjena popisa primjera ambalaže koji se nalazi u Prilogu I. Direktivi 94/62/EZ od strane Europske komisije — Iskrivljavanje pojma ‚ambalaže‘ — Povreda provedbenih nadležnosti)	11
2017/C 014/15	Predmet C-316/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: Timothy Martin Hemming, koji posluje pod tvrtkom „Simply Pleasure Ltd.” i dr. protiv Westminster City Council (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2006/123/EZ — Članak 13. stavak 2. — Postupci ovlašćivanja — Pojam troškova koji mogu nastati tijekom postupka)	12
2017/C 014/16	Predmet C-348/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Stadt Wiener Neustadt protiv Niederösterreichische Landesregierung (Zahtjev za prethodnu odluku — Procjena učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 85/337/EEZ — Direktiva 2011/92/EU — Područje primjene — Pojam „specifični nacionalni zakonodavni akt” — Nepostojanje procjene učinaka na okoliš — Konačno odobrenje — A posteriori zakonsko uređenje nepostojanja procjene utjecaja na okoliš — Načelo suradnje — Članak 4. UEU-a)	13
2017/C 014/17	Predmet C-417/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Austrija) – Wolfgang Schmidt protiv Christiane Schmidt (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Područje primjene — Isključiva nadležnost u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama — Članak 24. točka 1. prva podtočka — Posebna nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Članak 7. točka 1. podtočka (a) — Tužba usmjerena na poništenje akta o darovanju nekretnine i na brisanje prava vlasništva iz zemljišne knjige)	13

2017/C 014/18	Predmet C-432/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Odvolací finanční ředitelství protiv Pavlína Baštové (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c) — Pojam „isporuka usluga uz naknadu” — Stavljanje poreznog obveznika konja na raspolaganje organizatoru utrka konjâ — Utvrđenje protučinidbe — Pravo na odbitak troškova povezanih s pripremom konja poreznog obveznika za utrke — Opći troškovi povezani s cjelokupnom gospodarskom aktivnošću — Prilog III. točka 14. — Snižena stopa PDV-a koja se primjenjuje na pravo korištenja sportskih objekata — Primjenjivost na korištenje hipodroma — Transakcija koja se sastoji u pružanju samo jedne usluge ili više samostalnih usluga)	14
2017/C 014/19	Predmet C-548/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – J.J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije na temelju dobi — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 2., 3. i 6. — Područje primjene — Različito postupanje na temelju dobi — Nacionalno zakonodavstvo koje po navršavanju određene dobi propisuje gornji prag odbitka troškova osposobljavanja — Pristup strukovnom osposobljavanju)	15
2017/C 014/20	Predmet C-452/16 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv Krzysztofa Mareka Poltoraka (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhidbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 1. stavak 1. — Pojam „sudska odluka” — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” — Europski uhidbeni nalog koji je izdao Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska) radi izvršenja kazne zatvora)	16
2017/C 014/21	Predmet C-453/16 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv Halila Ibrahima Özçelika (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhidbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 8. stavak 1. točka (c) — Pojam „uhidbeni nalog” — Autonomni pojam prava Unije — Nacionalni uhidbeni nalog koji je izdala policijska služba i u svrhu progona potvrdio državni odvjetnik)	17
2017/C 014/22	Predmet C-477/16 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv Ruslanasa Kovalkovasa (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhidbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 1. stavak 1. — Pojam „sudska odluka” — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” — Europski uhidbeni nalog koji je izdalo Ministarstvo pravosuđa Republike Litve radi izvršenja kazne zatvora)	17
2017/C 014/23	Spojeni predmeti C-369/15 do C-372/15: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) protiv Administración del Estado (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Primjena jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije na postrojenja u sektorima u kojima postoji značajan rizik od istjecanja ugljika — Odluka 2011/278/EU — Članak 10. stavak 9. — Valjanost) . .	18

2017/C 014/24	Predmet C-351/16 P: Žalba koju je 24. lipnja 2016. podnio 100 % Capri Italia Srl protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. travnja 2016. u predmetu T-198/14, 100 % Capri Italia protiv EUIPO-a – IN. PRO.DI (100 % Capri)	19
2017/C 014/25	Predmet C-524/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2016. uputio Corte dei Conti (Italija) – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv Francesca Faggiane	19
2017/C 014/26	Predmet C-525/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2016. uputio Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. protiv Autoridade da Concorrência	20
2017/C 014/27	Predmet C-526/16: Tužba podnesena 12. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske	21
2017/C 014/28	Predmet C-527/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. listopada 2016. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz	22
2017/C 014/29	Predmet C-528/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2016. uputio Conseil d'État (Francuska) – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OGM2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès protiv Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	23
2017/C 014/30	Predmet C-530/16: Tužba podnesena 18. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske	24
2017/C 014/31	Predmet C-542/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2016. uputio Högsta domstolen (Švedska) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag i dr. protiv Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag	25
2017/C 014/32	Predmet C-544/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – Marcandi Limited, koji posluje pod tvrtkom „Madbid” protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	26
2017/C 014/33	Predmet C-545/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	28
2017/C 014/34	Predmet C-579/16 P: Žalba koju je 16. studenoga 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-386/14: Fih Holding i Fih Erhvervsbank protiv Komisije	28

Opći sud

2017/C 014/35	Spojeni predmeti T-694/13 i T-2/15: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2016. – Ipatau protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Bjelarusu — Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Ograničenja ulaska u područje Unije i tranzita preko područja Unije — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu obuhvaćenih osoba — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Proporcionalnost”)	30
2017/C 014/36	Predmet T-328/15 P: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2016. – Alsteens protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Članovi privremenog osoblja — Obnova ugovora — Ograničeno trajanje obnovljenog ugovora — Prava obrane”)	30

2017/C 014/37	Predmet T-349/15: Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – CG protiv EUIPO-a – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije P PRO PLAYER — Raniji nacionalni figurativni žigovi i figurativni žigovi Europske unije P i P PROTECTIVE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	31
2017/C 014/38	Predmet T-769/15: Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – SeNaPro protiv EUIPO-a – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Dolokorn — Raniji verbalni žig Europske unije DOLOPUR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	32
2017/C 014/39	Spojeni predmeti T-268/15 i T-272/15: Rješenje Općeg suda od 8. studenoga 2016. – Apcoa Parking Holdings protiv EUIPO-a (PARKWAY) („Žig Europske unije — Prijave žigova, verbalnog i figurativnog, PARKWAY — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)	32
2017/C 014/40	Predmet T-455/15: Rješenje Općeg suda od 26. listopada 2016. – Vitra Collections protiv EUIPO-a – Consorzio Origini (oblik stolice) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim — Obustava postupka”)	33
2017/C 014/41	Predmet T-602/15: Rješenje Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Jenkinson protiv Vijeća i dr. („Arbitražna klauzula — Osoblje međunarodnih misija Unije — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Zahtjev za naknadu štete — Očita nenadležnost — Očita nedopuštenost”)	34
2017/C 014/42	Predmet T-41/16: Rješenje Općeg suda od 12. listopada 2016. – Cyprus Turkish Chamber of Industry i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Zahtjev za registraciju zaštićene oznake izvornosti „Halloumi” odnosno „Hellim” — Komisijini dopisi koji se tiču sudjelovanja tužitelja u postupku povodom prigovora koji se odnosi na postupak registracije — Akt protiv kojeg se ne može podnijeti tužba — Nedopuštenost”)	34
2017/C 014/43	Predmet T-116/16: Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2016. – Port autonome du Centre et de l’Ouest i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Porez na dobit — Potpore koje je Belgija dodijelila u korist belgijskih luka — Komisijin dopis kojim se predlaže poduzimanje odgovarajućih mjera — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)	35
2017/C 014/44	Predmet T-405/16: Tužba podnesena 29. srpnja 2016. – The Regents of the University of California protiv CPVO-a – Nador Cott Protection i CVVP (Tang Gold)	36
2017/C 014/45	Predmet T-701/16 P: Žalba koju je 30. rujna 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-91/15, AV protiv Komisije	37
2017/C 014/46	Predmet T-747/16: Tužba podnesena 25. listopada 2016. – Vincenti protiv EUIPO-a	37
2017/C 014/47	Predmet T-752/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Novolipetsk Steel protiv Komisije	38
2017/C 014/48	Predmet T-753/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Severstal protiv Komisije	39
2017/C 014/49	Predmet T-754/16: Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (prikaz obrisa u obliku elipse)	40
2017/C 014/50	Predmet T-762/16: Tužba podnesena 31. listopada 2016. – ArcelorMittal Belval & Differdange i ThyssenKrupp Steel Europe protiv ECHA-e	41

2017/C 014/51	Predmet T-764/16: Tužba podnesena 3. studenoga 2016. – Paulini protiv ESB-a	42
2017/C 014/52	Predmet T-769/16: Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Picard protiv Komisije	44
2017/C 014/53	Predmet T-771/16: Tužba podnesena 24. listopada 2016. – Toontrack Music protiv EUIPO-a (EZMIX)	45
2017/C 014/54	Predmet T-776/16: Tužba podnesena 4. studenog 2016. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell.)	45
2017/C 014/55	Predmet T-777/16: Tužba podnesena 4. studenog 2016. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)	46
2017/C 014/56	Predmet T-779/16: Tužba podnesena 7. studenog 2016. – Rühland protiv EUIPO-a – 8 seasons design (Leuchten)	46
2017/C 014/57	Predmet T-781/16: Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Puma i drugi protiv Komisije	47
2017/C 014/58	Predmet T-782/16: Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Timberland Europe protiv Komisije	48
2017/C 014/59	Predmet T-788/16: Tužba podnesena 10. studenoga 2016. – De Geoffroy i dr. protiv Parlamenta . . .	49
2017/C 014/60	Predmet T-789/16: Tužba podnesena 8. studenog 2016. – InvoiceAuction B2B protiv EUIPO-a (INVOICE AUCTION)	50
2017/C 014/61	Predmet T-790/16: Tužba podnesena 11. studenoga 2016. – C & J Clark International protiv Komisije	51
2017/C 014/62	Predmet T-791/16: Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Real Madrid Club de Fútbol protiv Komisije	52
2017/C 014/63	Predmet T-806/16: Tužba podnesena 15. studenoga 2016. – Agricola J.M. protiv EUIPO-a – Torres (CLOS DE LA TORRE)	53
2017/C 014/64	Predmet T-808/16: Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Jean Patou Worldwide protiv EUIPO-a – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)	54
2017/C 014/65	Predmet T-815/16: Tužba podnesena 22. studenoga 2016. – For Tune protiv EUIPO-a – Simplicity Trade (opus AETERNATUM)	55
2017/C 014/66	Predmet T-392/16: Rješenje Općeg suda od 13. listopada 2016. – Axiom protiv Parlamenta	55
2017/C 014/67	Predmet T-565/16: Rješenje predsjednika Općeg suda od 25. listopada 2016. – Maubert protiv Vijeća	55

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2017/C 014/01)

Posljednja objava

SL C 6, 9.1.2017.

Prethodne objave

SL C 475, 19.12.2016.

SL C 462, 12.12.2016

SL C 454, 5.12.2016.

SL C 441, 28.11.2016.

SL C 428, 21.11.2016.

SL C 419, 14.11.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. studenoga 2016. – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA protiv Europske komisije, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Kraljevine Španjolske, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE)

(Predmet C-449/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Program potpora u korist nacionalnog javnog radijskog i televizijskog nakladnika — Obveze pružanja javnih usluga — Naknada — Članak 106. stavak 2. UFEU-a — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Izmjena načina financiranja — Porezne mjere — Porez nametnut operatorima naplatne televizije — Odluka kojom se izmijenjeni program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Uzimanje u obzir načina financiranja — Postojanje nužne namjenske veze između poreza i programa potpora — Izravni utjecaj poreznog prihoda na visinu potpore — Pokrivanje neto troškova nastalih pri ostvarivanju zadaće pružanja javne usluge — Konkurentski odnos između poreznog obveznika i primatelja potpore — Iskrivljavanje nacionalnog prava)

(2017/C 014/02)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (zastupnici: H. Brokelmann i M. Ganino, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Urraca Caviedes, B. Stromsky i G. Valero Jordana, agenti), Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA (zastupnici: F. González Díaz, F. Salerno i V. Romero Algarra, odvjetnici), Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Sampol Pucurull, agent), Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (zastupnici: A. Martínez Sánchez i J. Rodríguez Ordóñez, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu DTS Distribuidora de Televisión Digital SA nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove Europske komisije u postupku po glavnoj žalbi.
3. Društvima Telefónica de España SA i Telefónica Móviles España SA nalaže se da, uz vlastite, snose i troškove Europske komisije povezane s protužalbom.
4. Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 395, 10. 11. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-504/14) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Okoliš — Zaštita prirode — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavci 2. i 3. i članak 12. stavak 1. točke (b) i (d) — Divlja fauna i flora — Očuvanje prirodnih staništa — Glavata želva *Caretta caretta* — Zaštita glavatih želvi u Kiparijskom zaljevu — Područje od značaja za Zajednicu „Kiparisijske dine” — Zaštita vrsta)**

(2017/C 014/03)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia i C. Hermes, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnik: E. Skandalou, agent)

Izreka

1. Helenska Republika,

- time što je tolerirala izgradnju kuća kod Agiannakija (Grčka) tijekom 2010., korištenje, bez dostatnog ograničenja, drugih kuća kod Agiannakija koje potječu iz 2006. i početak građevinskih radova za pedeset rezidencija smještenih između Agiannakija i Elaije (Grčka), kao i time što je odobrila izgradnju triju rezidencija za odmor kod Vounakija (Grčka) tijekom 2012.;
- time što je tolerirala razvoj infrastrukture za pristup plažama smještenima u području Kiparisija (Grčka), odnosno otvaranje pet novih cesta prema plaži Agiannakija kao i asfaltiranje određenih postojećih prilaza i cesta;
- time što nije poduzela dostatne mjere kako bi osigurala poštovanje zabrane divljeg kampiranja u blizini plaže Kalo Nera (Grčka) i Elaije;
- time što nije poduzela potrebne mjere za ograničavanje poslovanja barova koji se nalaze između Elaije i Kalo Nera na plažama na kojima se razmnožavaju glavate želve *Caretta caretta* i osigurala da ta smetanja koje uzrokuju ti barovi ne uznemiravaju tu vrstu;
- time što nije poduzela potrebne mjere, unutar područja Kiparisija, za smanjivanje prisutnosti opreme i različitih postrojenja na plažama na kojima se razmnožavaju glavate želve *Caretta caretta*, kao i time što je odobrila izgradnju platforme u blizini hotela Messina Mare;
- time što nije poduzela potrebne mjere za ograničavanje svjetlosnog onečišćenja plaža smještenih u području Kiparisija i na kojima se razmnožavaju glavate želve *Caretta caretta* i
- time što nije poduzela potrebne mjere za dostatno ograničavanje ribolova duž plaža smještenih u području Kiparisija na kojima se razmnožavaju glavate želve *Caretta caretta*

povrijedila je obveze koje proizlaze iz članka 6. stavka 2. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore.

2. Time što je izdala dozvole za tri kuće izgrađene tijekom 2010. kod Agiannakija, za tri rezidencije za odmor kod Vounakija tijekom 2012. kao i za izgradnju platforme u blizini hotela Messina Mare, Helenska Republika povrijedila je obveze koje proizlaze iz članka 6. stavka 3. Direktive 92/43.

3. Helenska Republika,

- time što nije donijela potpun, koherentan i strog zakonski i podzakonski okvir za zaštitu glavate želve *Caretta caretta* unutar područja Kiparisija;
- time što nije, u propisanom roku, donijela sve potrebne konkretne mjere za sprečavanje namjernog uznemiravanja glavate želve *Caretta caretta* tijekom razdoblja razmnožavanja te vrste i

— time što nije poduzela potrebne mjere za poštovanje zabrane pogoršanja ili uništenja lokaliteta za razmnožavanje navedene vrste, povrijedila je obveze koje proizlaze iz članka 12. stavka 1. točki (b) i (d) Direktive 92/43.

4. U preostalom dijelu tužba se odbija.

5. Europska komisija i Helenska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – DHL Express (Austrija) GmbH protiv Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

(Predmet C-2/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 97/67/EZ — Članak 9. — Poštanske usluge u Europskoj uniji — Obveza sufinanciranja operativnog troška regulatornog tijela za poštanski sektor — Opseg)

(2017/C 014/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DHL Express (Austria) GmbH

Tuženici: Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Izreka

Članak 9. stavak 2. drugi podstavak četvrtu alineju Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008., treba tumačiti na način da mu nije protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji sve pružatelje usluga u poštanskom sektoru, uključujući i one koji ne pružaju usluge u okviru univerzalne usluge, obvezuje na sufinanciranje operativnog troška regulatornog tijela nadležnog za taj sektor.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. studenoga 2016. – Simba Toys GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Seven Towns Ltd

(Predmet C-30/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Trodimenzionalni žig u obliku kocke sa stranicama rešetkaste strukture — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim)

(2017/C 014/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Simba Toys GmbH & Co. KG (zastupnik: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Botis i A. Folliard-Monguiral, agenti), Seven Towns Ltd (zastupnici: K. Szamosi i M. Borbás, üggyvédek)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 25. studenoga 2014., *Simba Toys/OHIM – Seven Towns (Oblik kocke sa stranicama rešetkaste strukture)* (T-450/09, EU:T:2014:983).
2. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 1. rujna 2009. (predmet R 1526/2008-2), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava *Simba Toys GmbH & Co. KG* i *Seven Towns Ltd*.
3. *Seven Towns Ltd* i Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova *Simba Toysa GmbH & Co. KG* koji se odnose na prvostupanjski postupak u predmetu T-450/09 i na žalbeni postupak.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „Private Equity Insurance Group” SIA protiv „Swedbank” AS

(Predmet C-156/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/47/EZ — Područje primjene — Pojmovi „financijski kolateral”, „relevantne financijske obveze” i „davanje” financijskog kolaterala — Mogućnost izvršenja financijskog kolaterala bez obzira na pokretanje stečajnog postupka — Ugovor o tekućem računu koji sadržava odredbu o financijskom zalogu)

(2017/C 014/06)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Private Equity Insurance Group” SIA

Tuženik: „Swedbank” AS

Izreka

Direktivu 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu treba tumačiti na način da se njome primatelju financijskog kolaterala poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojim se sredstva deponirana na bankovnom računu daju u zalog banci kako bi se osigurale sve njezine tražbine prema vlasniku računa, daje pravo izvršenja tog kolaterala bez obzira na pokretanje stečajnog postupka u odnosu na davatelja samo ako su, s jedne strane, sredstva koja su predmet spomenutog kolaterala uplaćena na račun u pitanju prije pokretanja tog postupka ili na dan kada je on pokrenut pod uvjetom da banka dokaže da nije bila svjesna niti je trebala biti svjesna da je taj postupak pokrenut i ako je, s druge strane, vlasnik spomenutog računa bio spriječen raspolagati tim sredstvima nakon njihove uplate na spomenuti račun.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag – Nizozemska) – Vereniging Openbare Bibliotheken protiv Stichting Leenrecht

(Predmet C-174/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Pravo iznajmljivanja i pravo posudbe zaštićenih djela — Direktiva 2006/115/EZ — Članak 1. stavak 1. — Posuđivanje umnoženih primjeraka djela — Članak 2. stavak 1. — Posuđivanje predmeta — Posuđivanje umnoženog primjerka knjige u digitalnom obliku — Javne knjižnice)

(2017/C 014/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vereniging Openbare Bibliotheken

Tuženik: Stichting Leenrecht

u prisutnosti: Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, Stichting LIRA, Stichting Pictoright

Izreka

1. Članak 1. stavak 1., članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 6. stavak 1. Direktive 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva, treba tumačiti na način da pojam „posuđivanje”, u smislu tih odredbi, obuhvaća posuđivanje umnoženog primjerka knjige u digitalnom obliku, kada se to posuđivanje obavi stavljanjem umnoženog primjerka na poslužitelj javne knjižnice i omogućavanjem korisniku da navedeni umnoženi primjerak preuzimanjem kopira na svoje računalo, pri čemu se tijekom razdoblja posudbe može preuzeti samo jedan umnoženi primjerak a, nakon proteka tog razdoblja, taj korisnik više ne može upotrijebiti umnoženi primjerak koji je preuzeo.
2. Pravo Unije, i osobito članak 6. Direktive 2006/115, treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica primjenu članka 6. Direktive 2006/115 uvjetuje time da je nositelj prava distribucije javnosti umnoženi primjerak knjige u digitalnom obliku koji je javna knjižnica stavila na raspolaganje stavio na tržište prvom prodajom ili drugim prvim prijenosom vlasništva tog umnoženog primjerka u Europskoj uniji ili da je do toga došlo uz njegov pristanak u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu.
3. Članak 6. stavak 1. Direktive 2006/115 treba tumačiti na način da mu se protivi to da se iznimka javne posudbe koju propisuje primijeni na stavljanje javne knjižnice na raspolaganje umnoženog primjerka knjige u digitalnom obliku u slučaju kad je taj umnoženi primjerak dobiven iz nezakonitog izvora.

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ciclat Soc. Coop. protiv Consip SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Predmet C-199/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. — Članci 49. i 56. UFEU-a — Javna nabava — Razlozi za isključenje iz postupka javne nabave radova, robe i usluga — Obveze vezane uz plaćanje doprinosa za socijalno osiguranje — Jedinствена isprava o urednom plaćanju doprinosa za socijalno osiguranje — Ispravak nepravilnosti)

(2017/C 014/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ciclat Soc. Coop.

Tuženik: Consip SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

uz sudjelovanje: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Team Service SCARL, u svojstvu nalogoprimca ATI-Snam Lazio Sud Srl i Ati-Linda Srl, Consorzio Servizi Integrati

Izreka

Članak 45. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [ugovora o javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [ugovora o javnoj nabavi usluga], treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji obvezuje javnog naručitelja da kao razlog za isključenje smatra povredu obveze uplate doprinosa socijalnog osiguranja, utvrđenu potvrdom koju je javni naručitelj zatražio po službenoj dužnosti i koju su izdale institucije socijalnog osiguranja, ako je ta povreda postojala u vrijeme sudjelovanja u postupku javne nabave, premda više nije postojala u vrijeme donošenja odluke o odabiru ponude ili provjere javnog naručitelja po službenoj dužnosti.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 17. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Betriebsrat der Ruhrländklinik gGmbH protiv Ruhrländklinik gGmbH

(Predmet C-216/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/104/EZ — Rad preko poduzeća za privremeno zapošljavanje — Područje primjene — Pojam „radnik” — Pojam „gospodarska djelatnost” — Njegovateljsko osoblje koje nema ugovor o radu, koje je neprofitna udruga ustupila ustanovi zdravstvene zaštite)

(2017/C 014/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH

Tuženik: Ruhrlandklinik gGmbH

Izreka

Članak 1. stavke 1. i 2. Direktive 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje treba tumačiti na način da u područje primjene te direktive ulazi slučaj kada neprofitna udruga uz financijsku naknadu ustupi jednog od svojih članova poduzeću korisniku za obavljanje, kao osnovne profesionalne djelatnosti i pod rukovodstvom potonjeg, poslova uz naknadu ako je taj član s tog naslova zaštićen u odnosnoj državi članici, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, iako taj član nema svojstvo radnika prema nacionalnom pravu jer nije sklopio ugovor o radu s navedenom udrugom.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Gorka Salaberria Sorondo protiv Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Predmet C-258/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 1. — Diskriminacija na temelju dobi — Ograničenje zapošljavanja policijskih službenika Autonomne zajednice Baskije na kandidate koji su mlađi od 35 godina — Pojam „stvarni i odlučujući uvjeti za obavljanje zanimanja” — Cilj — Proporcionalnost)

(2017/C 014/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gorka Salaberria Sorondo

Tuženik: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Izreka

Članak 2. stavak 2. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 1. treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji zahtijeva da kandidati za radna mjesta policijskih službenika koji imaju sve operativne odnosno izvršne zadaće budu mlađi od 35 godina.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Fernand Ullens de Schooten protiv Belgijske države

(Predmet C-268/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Temeljne slobode — Članci 49., 56. i 63. UFEU-a — Situacija čiji su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu — Izvanugovorna odgovornost države članice za štetu koja je nastala pojedincima zbog povreda prava Unije za koje su odgovorni nacionalni zakonodavac i nacionalni sudovi)

(2017/C 014/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fernand Ullens de Schooten

Tuženik: Belgijska država

Izreka

Pravo Unije treba tumačiti na način da se sustav izvanugovorne odgovornosti države članice za štetu nastalu povredom tog prava ne može primijeniti u slučaju štete koja je navodno nastala pojedincu zbog navodne povrede temeljne slobode predviđene u člancima 49., 56. odnosno 63. UFEU-a nacionalnim propisom koji se bez razlike primjenjuje na nacionalne državljane i državljane drugih država članica, kad, u situaciji u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu, ne postoji nikakva veza između predmeta odnosno okolnosti spora u glavnom postupku i navedenih članaka.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sø- og Handelsretten – Danska) – Ferring Lægemidler A/S, koji djeluje u ime Ferring BV protiv Orifarm A/S

(Predmet C-297/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 7. stavak 2. — Farmaceutski proizvodi — Paralelni uvoz — Podjela tržišta — Nužnost prepakiranja proizvoda označenog žigom — Farmaceutski proizvod koji nositelj žiga stavlja na izvozno i uvozno tržište u istim vrstama pakiranja)

(2017/C 014/12)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferring Lægemidler A/S, koji djeluje u ime Ferring BV

Tuženik: Orifarm A/S

Izreka

Članak 7. stavak 2. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjoj komercijalizaciji lijeka od strane paralelnog uvoznika ako potonji taj lijek prepakirava u novo pakiranje i označava žigom kada se, s jedne strane, predmetni lijek može komercijalizirati u državi uvoza stranci Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. u istom pakiranju kao što je ono u kojem se taj proizvod komercijalizira u državi izvoza stranci Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru i, s druge strane, kada uvoznik nije dokazao da se uvezeni proizvod može komercijalizirati samo na ograničenom dijelu tržišta države uvoza, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Marc Soulier, Sara Doke protiv Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

(Predmet C-301/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2001/29/EZ — Autorsko pravo i srodna prava — Članci 2. i 3. — Prava reproduciranja i priopćavanja javnosti — Doseg — „Nedostupne” knjige koje se (više) ne objavljuju — Nacionalni propis koji udruzi za kolektivno ostvarivanje prava povjerava prava na digitalno iskorištavanje nedostupnih knjiga u komercijalne svrhe — Pravna pretpostavka suglasnosti autora — Nepostojanje mehanizma kojim se osigurava da autori budu stvarno i pojedinačno obaviješteni)

(2017/C 014/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marc Soulier, Sara Doke

Tuženici: Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

uz sudjelovanje: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert i dr.

Izreka

Članak 2. točka (a) i članak 3. stavak 1. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2001/29/EZ od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da im se protivi to da nacionalni propis, poput onog iz glavnog postupka, udruzi ovlaštenoj za ubiranje i raspodjelu prava povjeri izvršavanje prava na davanje ovlaštenja za reproduciranje i priopćavanje javnosti, u digitalnom obliku, nedostupnih knjiga, odnosno knjiga objavljenih u Francuskoj prije 1. siječnja 2001. koje se više ne distribuiraju u komercijalne svrhe niti objavljuju u tiskanom ili digitalnom obliku, omogućujući autorima ili nositeljima prava na tim knjigama da prigovore ili okončaju tu praksu u uvjetima definiranim u tom propisu.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État – Francuska) – Eco-Emballages SA protiv Sphère France SAS i dr. (C-313/15), Melitta France SAS i dr. protiv Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15)

(Spojeni predmeti C-313/15 i C-530/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 94/62/EZ — Članak 3. — Ambalaža i ambalažni otpad — Pojam — Kalemi, tube i valjci oko kojih su omotani fleksibilni materijali („Role”) — Direktiva 2013/2/EU — Valjanost — Izmjena popisa primjera ambalaže koji se nalazi u Prilogu I. Direktivi 94/62/EZ od strane Europske komisije — Iskrivljavanje pojma „ambalaže” — Povreda provedbenih nadležnosti)

(2017/C 014/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

(predmet C-313/15)

Tužitelj: Eco-Emballages SA

Tuženi: Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS, ranije Wepa Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS, ranije Wepa Lille SAS, Système U Centrale Nationale SA, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

uz sudjelovanje: Group'Hygiène syndicat professionnel (C-313/15)

(predmet C-530/15)

Tužitelji: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, ranije Lucart France, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS, Group'Hygiène syndicat professionnel

Tuženik: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

uz sudjelovanje: Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

Izreka

Članak 3. točka 1. Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu, kako je izmijenjena Direktivom 2004/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004., treba tumačiti na način da su role u obliku kalema, tuba i valjaka na koje se namataju fleksibilni materijali i koje se prodaju potrošačima „ambalaža” u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.
SL C 414, 14. 12. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: Timothy Martin Hemming, koji posluje pod tvrtkom „Simply Pleasure Ltd.” i dr. protiv Westminster City Council

(Predmet C-316/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2006/123/EZ — Članak 13. stavak 2. — Postupci ovlašćivanja — Pojam troškova koji mogu nastati tijekom postupka)

(2017/C 014/15)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The queen, na zahtjev: Timothy Martin Hemming, koji posluje pod tvrtkom „Simply Pleasure Ltd.”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, koji posluje pod tvrtkom „Janus”, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd

Tuženik: Westminster City Council

uz sudjelovanje: The Architects’ Registration Board, The Solicitors’ Regulation Authority, The Bar Standards Board, The Care Quality Commission, The Farriers’ Registration Council, The Law Society, The Bar Council, The Local Government Association, Her Majesty’s Treasury

Izreka

Članak 13. stavak 2. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da mu se u okolnostima poput onih u glavnom postupku protivi zahtjev da se pri podnošenju zahtjeva za dodjelu ili obnovu ovlaštenja plati pristojba čiji dio odgovara troškovima povezanim s upravljanjem i nadzorom predmetnog sustava ovlaštenja, čak i ako je taj dio naknadiv u slučaju odbijanja tog zahtjeva.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Stadt Wiener Neustadt protiv Niederösterreichische Landesregierung

(Predmet C-348/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Procjena učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 85/337/EEZ — Direktiva 2011/92/EU — Područje primjene — Pojam „specifični nacionalni zakonodavni akt” — Nepostojanje procjene učinaka na okoliš — Konačno odobrenje — A posteriori zakonsko uređenje nepostojanja procjene utjecaja na okoliš — Načelo suradnje — Članak 4. UEU-a)

(2017/C 014/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadt Wiener Neustadt

Tuženik: Niederösterreichische Landesregierung

uz sudjelovanje: .A.S.A. Abfall Service AG

Izreka

Članak 1. stavak 5. Direktive Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 97/11/EZ od 3. ožujka 1997., treba tumačiti na način da iz područja primjene te direktive ne isključuje projekt na koji se odnosi zakonska odredba poput one u glavnom postupku, na temelju koje projekt koji je bio predmet odluke kojom je povrijeđena obveza procjene njegovih učinaka na okoliš, u odnosu na koju je istekao rok za podnošenje tužbe za poništenje, valja smatrati zakonito odobrenim. Pravu Unije protivni se takva zakonska odredba u mjeri kojom je njome propisano da se prethodna procjena učinaka na okoliš treba smatrati obavljenom u odnosu na taj projekt.

⁽¹⁾ SL C 363, 3. 11. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Austrija) – Wolfgang Schmidt protiv Christiane Schmidt

(Predmet C-417/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Područje primjene — Isključiva nadležnost u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama — Članak 24. točka 1. prva podtočka — Posebna nadležnost u stvarima koje se odnose na ugovore — Članak 7. točka 1. podtočka (a) — Tužba usmjerena na poništenje akta o darovanju nekretnine i na brisanje prava vlasništva iz zemljišne knjige)

(2017/C 014/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wolfgang Schmidt

Tuženik: Christiane Schmidt

Izreka

Odredbe Uredbe Vijeća (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da postupak za poništenje akta o darovanju nekretnine zbog poslovne nesposobnosti darovatelja ne potpada pod isključivu nadležnost suda države članice u kojoj se nekretnina nalazi, predviđenu u članku 24. točki 1. te uredbe, već pod posebnu nadležnost predviđenu u članku 7. točki 1. podtočki (a) navedene uredbe.

Postupak povodom zahtjeva za brisanje prava vlasništva daroprimalatelja iz zemljišne knjige potpada pod isključivu nadležnost predviđenu u članku 24. točki 1. iste uredbe.

(¹) SL C 363, 3. 11. 2015.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Odvolací finanční ředitelství protiv Pavlíne Baštové**

(Predmet C-432/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (c) — Pojam „isporuka usluga uz naknadu” — Stavljanje poreznog obveznika konja na raspolaganje organizatoru utrka konjâ — Utvrđenje protučinidbe — Pravo na odbitak troškova povezanih s pripremom konja poreznog obveznika za utrke — Opći troškovi povezani s cjelokupnom gospodarskom aktivnošću — Prilog III. točka 14. — Snižena stopa PDV-a koja se primjenjuje na pravo korištenja sportskih objekata — Primjenjivost na korištenje hipodroma — Transakcija koja se sastoji u pružanju samo jedne usluge ili više samostalnih usluga)

(2017/C 014/18)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Odvolací finanční ředitelství

Tuženik: Pavlína Baštová

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da ne predstavlja isporuku usluge uz naknadu u smislu te odredbe to što je vlasnik konja, obveznik PDV-a, stavio na raspolaganje konja organizatoru utrke kako bi navedeni konj sudjelovao u toj utrci, u slučaju kada ta okolnost ne dovodi do plaćanja nagrade za sudjelovanje ili druge izravne isplate te kada samo vlasnici konja koji su postigli određeni rezultat u utrci primaju novčanu nagradu, koja je unaprijed određena. S druge strane, takvo stavljanje na raspolaganje predstavlja isporuku usluga uz naknadu u slučaju kada ta okolnost dovodi do organizatorova plaćanja naknade neovisno o postignutom rezultatu predmetnog konja u utrci.
2. Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da se pravo na odbitak ulaznog PDV-a plaćenog u okviru transakcija koje se odnose na pripremanje i sudjelovanje konjâ za utrku koji su u vlasništvu poreznog obveznika koji uzgaja i trenira vlastite konje za utrku kao i konje trećih osoba priznaje zato što su troškovi koji se odnose na te transakcije sastavni dio općih troškova povezanih s njegovom gospodarskom aktivnošću, pod uvjetom da troškovi koji su nastali prilikom svake predmetne transakcije predstavljaju izravnu i neposrednu vezu s tom aktivnošću. To može biti slučaj ako se tako nastali troškovi odnose na konje za utrku koji su stvarno namijenjeni prodaji ili ako je sudjelovanje tih konja na utrkama, s objektivnog stajališta, sredstvo za promicanje gospodarske aktivnosti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

U slučaju da takvo pravo na odbitak postoji, novčana nagrada koju eventualno osvoji porezni obveznik zahvaljujući postignutom rezultatu jednog od svojih konja u utrci ne smije se uključiti u poreznu osnovicu PDV-a.

3. Članak 98. Direktive 2006/112 u vezi s točkom 14. Priloga III. toj direktivi treba tumačiti na način da se na pružanje jedinstvene složene usluge, koja se sastoji od više elemenata koji se odnose osobito na treniranje konjâ, korištenje sportskih objekata, boravak konjâ na hipodromu, hranjenje i pružanje druge njege konjima, ne može primijeniti snižena stopa PDV-a kada korištenje sportskog objekta u smislu točke 14. Priloga III. toj direktivi i treniranje konjâ predstavljaju dva jednakovrijedna elementa te složene usluge ili kada treniranje konjâ predstavlja glavni element navedene usluge, što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.

⁽¹⁾ SL C 371, 9. 11. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – J.J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-548/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije na temelju dobi — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 2., 3. i 6. — Područje primjene — Različito postupanje na temelju dobi — Nacionalno zakonodavstvo koje po navršavanju određene dobi propisuje gornji prag odbitka troškova osposobljavanja — Pristup strukovnom osposobljavanju)

(2017/C 014/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: J.J. de Lange

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da porezni režim, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, u okviru kojeg se oporezivanje troškova strukovnog osposobljavanja neke osobe razlikuje ovisno o njezinoj dobi, ulazi u materijalno područje primjene te direktive, s obzirom na to da je njegov cilj olakšanje pristupa osposobljavanju mladim osobama.
2. Članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da mu se ne protivi porezni režim, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji osobama koje nisu navršile 30 godina omogućuje da pod određenim uvjetima od svojeg oporezivog dohotka u potpunosti odbiju troškove strukovnog osposobljavanja, dok je za osobe koje su navršile tu dob to pravo na odbitak ograničeno s obzirom na to da je, s jedne strane, taj režim objektivno i razumno opravdan legitimnim ciljem politike zapošljavanja i tržišta rada i da su, s druge strane, sredstva upotrijebljena za ostvarenje tog cilja prikladna i nužna. Zadaća suda koji je uputio zahtjev jest da provjeri je li to doista tako u glavnom predmetu.

(¹) SL C 38, 1. 2. 2016.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv
Krzysztofa Mareka Poltoraka**

(Predmet C-452/16 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u
kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 1. stavak
1. — Pojam „sudska odluka” — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni
nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdao Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije,
Švedska) radi izvršenja kazne zatvora)

(2017/C 014/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Krzysztof Marek Poltorak

Izreka

Pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., autonomni je pojam prava Unije i taj članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da policijska služba, kao što je Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska), nije obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” u smislu tog članka 6. stavka 1., tako da se europski uhiđbeni nalog koji je ona izdala radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora ne može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv Halila Ibrahima Özçelika

(Predmet C-453/16 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 8. stavak 1. točka (c) — Pojam „uhiđbeni nalog” — Autonomni pojam prava Unije — Nacionalni uhiđbeni nalog koji je izdala policijska služba i u svrhu progona potvrdio državni odvjetnik)

(2017/C 014/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranka glavnog postupka

Halil Ibrahim Özçelik

Izreka

Članak 8. stavak 1. točku (c) Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da je „sudska odluka”, u smislu te odredbe, potvrda, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, nacionalnog uhiđenog naloga od strane državnog odvjetništva, koji je prethodno izdala policijska služba u svrhu kaznenog progona.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv Ruslanasa Kovalkovasa

(Predmet C-477/16 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 1. stavak 1. — Pojam „sudska odluka” — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdalo Ministarstvo pravosuđa Republike Litve radi izvršenja kazne zatvora)

(2017/C 014/22)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženik: Ruslanas Kovalkovas

Izreka

Pojam „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. autonomni je pojam prava Unije i taj članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da se protivi tomu da je tijelo izvršne vlasti, kao što je ministarstvo pravosuđa Republike Litve, određeno kao „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, u smislu te odredbe 6. stavka 1., tako da se europski uhidbeni nalog koji je ono izdalo radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora ne može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) protiv Administración del Estado

(Spojeni predmeti C-369/15 do C-372/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Primjena jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije na postrojenja u sektorima u kojima postoji značajan rizik od istjecanja ugljika — Odluka 2011/278/EU — Članak 10. stavak 9. — Valjanost)

(2017/C 014/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)

Tuženik: Administración del Estado

uz sudjelovanje: Repsol Petróleo SA BP Oil España SAU (C-371/15)

Izreka

1. Niti iz odredaba Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., u vezi s člankom 15. stavkom 3. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, niti iz Odluke Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, ne proizlazi da je Europska komisija prilikom određivanja maksimalne godišnje količine emisijskih jedinica stakleničkih plinova isključila emisije različite od onih koje se mogu pripisati proizvođačima električne energije.

2. Ispitivanjem trećeg pitanja točke (b) nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 15. stavka 3. Odluke 2011/278.
3. Ispitivanjem četvrtog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 10. stavka 9. prvog podstavka Odluke 2011/278.
4. Nevaljani su članak 4. i Prilog II. Odluci Komisije 2013/448.
5. Učinci proglašenja članka 4. Odluke 2013/448 i njezina Priloga II. nevaljanima vremenski su ograničeni tako da, s jedne strane, to proglašenje stvara učinke tek protekom razdoblja od deset mjeseci počevši od datuma objave presude od 28. travnja 2016., Borealis Polyolefine i dr. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14, EU:C:2016:311), kako bi se omogućilo Europskoj komisiji da poduzme potrebne mjere, te se, s druge strane, mjere donesene do isteka tog razdoblja na temelju poništenih odredaba ne mogu dovesti u pitanje.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Žalba koju je 24. lipnja 2016. podnio 100 % Capri Italia Srl protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. travnja 2016. u predmetu T-198/14, 100 % Capri Italia protiv EUIPO-a – IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Predmet C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: 100 % Capri Italia Srl (zastupnici: P. Pozzi, G. Ghisletti, F. Braga, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

Rješenjem od 10. studenoga 2016. Sud (sedmo vijeće) je odbio žalbu i odredio da 100 % Capri Italia Srl snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2016. uputio Corte dei Conti (Italija) – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv Francesca Faggiane

(Predmet C-524/16)

(2017/C 014/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Tuženik: Francesco Faggiano

Prethodna pitanja

1. Treba li pravno uređenje Zajednice iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/1971 od 14. lipnja 1971 ⁽¹⁾ i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1606/1998 od 29. lipnja 1998 ⁽²⁾ tumačiti na način da se njime isključuje mogućnost da osoba koja već prima starosnu mirovinu podnese zahtjev za zbrajanje doprinosa za socijalno osiguranje koji su uplaćeni u različitim mirovinskim sustavima, osobito u državi koje je ona državljanin i u drugoj državi članici Europske unije?

2. Protivi li se članku 49. stavku 1. točki (b) podtočki (ii.) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/1971 od 14. lipnja 1971. nacionalno zakonodavstvo, poput onog talijanskog, koje u članku 71. Zakona br. 338. od 23. prosinca 2000. predviđa da zahtjev za zbrajanje doprinosa za socijalno osiguranje koji su uplaćeni u različitim mirovinskim sustavima, osobito u državi koje je zainteresirana osoba državljanin i u drugoj državi članici Europske unije, mogu podnijeti osobe koje još nisu ostvarile pravo na mirovinu ni u jednom sustavu socijalne sigurnosti?

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice i Uredbe (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71, radi njihovog proširenja na posebne sustave za državne službenike (SL L 209, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 138.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2016. uputio Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. protiv Autoridade da Concorrência

(Predmet C-525/16)

(2017/C 014/26)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Tuženik: Autoridade da Concorrência

Druga stranka u postupku: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Prethodna pitanja

- (i) Pod pretpostavkom da postoje dokazi ili indicije da je poduzetnik u vladajućem položaju primjenjivao diskriminatorne tarife u pogledu maloprodajnih poduzetnika, što ih je stavljalo u nepovoljniji položaj u odnosu na njihove konkurente, treba li u okviru postupka za izricanje sankcija, radi kvalificiranja tog postupanja kao stavljanja u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju u smislu članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a, također ocjenjivati ozbiljnost, relevantnost ili važnost tog učinka na konkurentski položaj i/ili konkurentsku sposobnost obuhvaćenog poduzetnika, osobito u pogledu njegove sposobnosti pokrivanja razlike u odnosu na troškove plaćene na veleprodajnoj razini?
- (ii) Pod pretpostavkom da postoje dokazi ili indicije o tome da primjena diskriminatornih tarifa od strane poduzetnika u vladajućem položaju *vrlo malo utječe* na troškove, profit i rentabilnost obuhvaćenog maloprodajnog poduzetnika prema pravilnom tumačenju članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a i sudske prakse iz presuda *British Airways* ⁽¹⁾ i *Clearstream* ⁽²⁾, treba li smatrati da ne postoje indicije o zlouporabi vladajućeg položaja i zabranjenim praksama?
- (iii) Ili, nasuprot tomu, sama ta okolnost ne omogućava odbacivanje kvalifikacije tog postupanja kao zlouporabe vladajućeg položaja i zabranjene prakse u smislu članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a te je relevantna samo za utvrđivanje dosega odgovornosti odnosno sankcije poduzetnika koji čini povredu?
- (iv) Treba li izričaj „stavlja u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju” iz članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a tumačiti na način da sama prednost koja proizlazi iz diskriminacije mora odgovarati minimalnom postotku strukture troškova obuhvaćenog poduzetnika?

- (v) Treba li izričaj „stavlja u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju” iz članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a tumačiti na način da sama prednost koja proizlazi iz diskriminacije mora odgovarati minimalnom iznosu razlike između prosječnih troškova koje plaćaju konkurentski poduzetnici u veleprodaji o kojoj je riječ?
- (vi) Može li se izričaj „stavlja u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju” iz članka 102. [podstavka 2.] točke (c) UFEU-a tumačiti na način da sama prednost koja proizlazi iz diskriminacije mora u okviru tržišta i usluge o kojima je riječ biti viša od razlike navedene u gore navedenim tablicama 5, 6 i 7 kako bi se postupanje kvalificiralo kao zabranjena praksa?
- (vii) U slučaju pozitivnog odgovora na jedno od pitanja (iv) do (vi), na koji način valja odrediti taj prag relevantnosti nepovoljnog položaja u odnosu na strukturu troškova odnosno prosječnih troškova koje plaćaju konkurentski poduzetnici na maloprodajnom tržištu o kojem je riječ?
- (viii) U slučaju određivanja tog praga, može li se odbaciti presumpcija iz presude Clearstream, prema kojoj valja smatrati da „poduzetnik koji ima faktični monopol na uzlaznom tržištu, koji neprekidno tijekom pet godina primjenjuje prema poslovnom partneru različite cijene za ekvivalentne usluge, neizbježno stavlja tog partnera u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju”⁽³⁾, zbog toga što taj prag nije ostvaren svake godine?

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317

⁽³⁾ Točke 194. i 195.

Tužba podnesena 12. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-526/16)

(2017/C 014/27)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Owsiany-Hornung i C. Zadra)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

— utvrdi da je Republika Poljska povrijedila svoje obveze iz članka 2. stavka 1. i članka 4. stavaka 2. i 3. Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš⁽¹⁾ u vezi s njezinim Prilozima II. i III., jer je projekte o traženju ili ispitivanju postojanja minerala uz pomoć iskopa do dubine od 5 000 m – osim iskopa u područjima iz kojih se zahvaća voda, područjima zaštićenih kopnenih voda i područjima zaštićenim kao nacionalni parkovi, prirodni rezervati, parkovi prirode i zaštićena područja u okviru mreže Natura 2000, te vanjskih zaštitnih zona tih područja, u kojima iskopi dublji od 1 000 m podliježu postupku za ispitivanje potrebe procjene učinaka na okoliš – izuzela od postupka ispitivanja potrebe procjene učinaka na okoliš, na način da je za iskope izvan područja iz kojih se zahvaća voda, područja zaštićenih kopnenih voda i različitih navedenih zaštićenih područja, kao i za vanjske zaštitne zone tih područja, utvrdila prag koji dovodi do pokretanja tog postupka koji ne uzima u obzir sve bitne kriterije odabira navedene u Prilogu III. te direktive;

— naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija stavlja Republici Poljskoj na teret povredu članka 2. stavka 1. i članka 4. stavaka 2. i 3. Direktive 2011/92 u vezi s njezinim Prilozima II. i III.

Članak 2. stavak 1. Direktive 2011/92 obvezuje države članice da se pobrinu kako bi se „prije davanja odobrenja osiguralo da se projekti koji bi mogli imati značajne učinke na okoliš, između ostalog na temelju njihove prirode, veličine ili lokacije, podvrgnu obvezi ishoda odobrenja za provedbu projekta i procjeni u pogledu njihovih učinaka”.

U skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2011/92, države članice određuju pojedinačnim ispitivanjem ili pragovima ili kriterijima koje same utvrđuju (tj. u okviru „screeninga”) podliježu li projekti koji su navedeni u Prilogu II. toj direktivi procjeni utjecaja na okoliš.

U skladu s člankom 4. stavkom 3. Direktive 2011/92, kad se postavljaju kriteriji ili pragovi za „screening”, „moraju se uzeti u obzir relevantni kriteriji odabira navedeni u Prilogu III.”.

Iskopi za ispitivanje i traženje minerala potpadaju pod Prilog II. Direktive 2011/92, s obzirom na to da je riječ o „dubinskim kopovima” u smislu točke 2. podtočke (d) tog priloga.

To su projekti kod kojih se na temelju općenite procjene ne može reći da nemaju značajne učinke na okoliš.

Države članice su obvezne te projekte podvrgnuti „screeningu” uz korištenje bitnih kriterija navedenih u Prilogu III. Direktivi 2011/92.

Međutim, nacionalni pravni propisi kojima je Direktiva 2011/92 prenesena u poljsko pravo su isključili projekte o traženju ili ispitivanju postojanja minerala uz pomoć iskopa do dubine od 5 000 m iz postupka „screeninga” (osim kada je riječ o iskopima u takozvanim „osjetljivim područjima”, tj. područjima iz kojih se crpi voda, područjima zaštićenih kopnenih voda i područjima zaštićenim kao nacionalni parkovi, prirodni rezervati, parkovi prirode i zaštićena područja u okviru mreže Natura 2000, te vanjskih zaštitnih zona tih područja, u kojima iskopi dublji od 1 000 m podliježu postupku „screeninga”).

Iz navedenoga u bitnom proizlazi da je velika većina iskopa za ispitivanje i traženje minerala izvan „osjetljivih područja” isključena od postupka „screeninga”.

Takvo isključivanje, bez uzimanja u obzir svih bitnih kriterija navedenih u Prilogu III. Direktivi 2011/92, prema mišljenju Komisije, povrjeđuje članak 2. stavak 1. i članak 4. stavke 2. i 3. Direktive 2011/92, u vezi s njezinim Prilozima II. i III.

(¹) SL L 26, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. listopada 2016. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz**

(Predmet C-527/16)

(2017/C 014/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Revident: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Druge stranke u postupku: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Prethodna pitanja

1. Vrijedi li obvezatnost dokumenata utvrđena člankom 5. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti ⁽¹⁾, u smislu njezina članka 19. stavka 2., i u postupku pred sudom u smislu članka 267. UFEU-a?
2. U slučaju da se na prvo pitanje ne da niječan odgovor:
 - a) Vrijedi li navedena obvezatnost i onda kada je prethodno vođen postupak pred Administrativnom komisijom za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti, u kojem nije došlo ni do dogovora ni do povlačenja spornih dokumenata?
 - b) Vrijedi li navedena obvezatnost i onda kada je dokument „A 1” izdan tek nakon što je država članica primateljica formalno utvrdila obvezno osiguranje sukladno svojim propisima? Vrijedi li u takvim slučajevima obvezatnost i retroaktivno?
3. Za slučaj da u određenim okolnostima postoji ograničena obvezatnost dokumenata u smislu članka 19. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 987/2009:

Je li suprotno zabrani zamjene iz članka 12. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004, kada zamjena nije učinjena u obliku upućivanja od strane istog poslodavca, već od strane drugog poslodavca? Je li pri tome od važnosti

- a) ima li taj poslodavac sjedište u istoj državi članici kao i prvi poslodavac, ili
- b) postoje li između prvog i drugog poslodavca osobne i/ili organizacijske veze?

⁽¹⁾ SL L 284, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2016. uputio Conseil d'État (Francuska) –
Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif
Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33,
Fédération Nature et Progrès protiv Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire
et de la forêt**

(Predmet C-528/16)

(2017/C 014/29)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Prethodna pitanja

1. Predstavljaju li organizmi dobiveni mutagenezom genetski modificirane organizme u smislu članka 2. Direktive 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. ⁽¹⁾, iako su temeljem članka 3. i Priloga I.B navedene direktive izuzeti od obveza u vezi s uvođenjem i stavljanjem na tržište genetski modificiranih organizama? Konkretno, mogu li se tehnike mutageneze, a osobito nove tehnike dirigitane mutageneze koje primjenjuju postupke genetičkog inženjeringa, smatrati tehnikama nabrojanim u Prilogu I.A na koji upućuje članak 2.? U skladu s time, treba li članke 2. i 3. i Priloge I. A i I.B Direktive 2001/18 od 12. ožujka 2001. tumačiti na način da sve genetski modificirane organizme i sjemenje dobiveno mutagenezom izuzimaju od mjera opreza, ocjene učinka i mogućnosti praćenja, ili to čine samo s organizmima dobivenima konvencionalnim metodama slučajne mutageneze ionizirajućim zračenjem ili izlaganjem mutagenim kemijskim agensima koji su postojali prije donošenja navedenih propisa?
2. Predstavljaju li sorte dobivene mutagenezom genetski modificirane sorte u smislu članka 4. Direktive Vijeća 2002/53/EZ od 13. lipnja 2002. o zajedničkom katalogu sorata poljoprivrednih biljnih vrsta ⁽²⁾, koje nisu izuzete od obveza predviđenih tom direktivom? Nasuprot tome, je li područje primjene te direktive identično onome koje proizlazi iz članka 2. i 3. i Priloga I.B Direktive od 12. ožujka 2001., te izuzima li i sorte dobivene mutagenezom od obveza predviđenih Direktivom od 13. lipnja 2002. za upis genetski modificiranih sorata u zajednički katalog sorata poljoprivrednih biljnih vrsta?
3. Predstavljaju li članci 2. i 3. i Prilog I.B Direktive 2001/18/EZ od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama, u mjeri u kojoj isključuju mutagenezu iz područja primjene obveza predviđenih direktivom, mjeru potpunog usklađivanja koja državama članicama zabranjuje da organizme dobivene mutagenezom podvrgnu svim ili dijelu obveza predviđenih direktivom, ili bilo kojoj drugoj obvezi, ili države članice raspolažu – prilikom njihova prenošenja – marginom prosudbe kako bi utvrdile propise koji se primjenjuju na organizme dobivene mutagenezom?
4. Može li se dovesti u pitanje valjanost članka 2. i 3. i Priloga I.A i I.B Direktive 2001/18 od 12. ožujka 2001., s obzirom na načelo opreznosti zajamčeno člankom 191. stavkom 2. UFEU-a, iz razloga što te odredbe ne podvrgavaju genetski modificirane organizme dobivene mutagenezom mjerama opreza, ocjene učinka i mogućnosti praćenja, a uzimajući u obzir razvoj postupaka genetičkog inženjeringa, pojavu novih biljnih sorata dobivenih zahvaljujući tim tehnikama i trenutno znanstveno nepoznavanje njihova utjecaja i potencijalnih rizika koji od njih proizlaze za okoliš i zdravlje ljudi i životinja?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ (SL L 106, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 32., str. 35.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2002/53/EZ od 13. lipnja 2002. o zajedničkom katalogu sorata poljoprivrednih biljnih vrsta (SL L 193, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 56., str. 212.).

Tužba podnesena 18. listopada 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(Predmet C-530/16)**

(2017/C 014/30)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i J. Hottiaux)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila svoje obveze iz članka 16. stavka 1. i članka 21. stavka 1. Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti ⁽¹⁾, time što
- nije poduzela mjere koje su nužne za osiguravanje da tijelo nadležno za sigurnost bude neovisno od svakog željezničkog prijevoznika, upravitelja infrastrukture, podnositelja zahtjeva i tijela za nabavu, i
- nije poduzela mjere koje su nužne za osiguravanje da istražno tijelo bude neovisno o željezničkom prijevozniku i upravitelju infrastrukture;
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija tvrdi da Republika Poljska nije pravilno u poljski pravni poredak prenijela načelo prema kojem istražno tijelo (odnosno Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych (Nacionalna komisija za istragu željezničkih nesreća) (PKBWK)) organizacijski, pravno i u donošenju odluka mora biti nezavisno, kako se zahtijeva člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/49/EZ. Položaj koji je dobio PKBWK ne garantira njegovu neovisnost. PKBWK je integralni dio ministarstva nadležnog za promet, a da se pri tome ni na koji način ne jamči njegova neovisnost o ministarstvu i o upravitelju infrastrukture. Usto, PKBWK ne djeluje u vlastito ime; ministar nadležan za promet imenuje i razrješuje predsjednika PKBWK-a i njegova zamjenika, kao i tajnika i stalne članove i *ad hoc* članove PKBWK-a. Osim toga, ministar nadležan za promet nije PKBWK-u odgovarajućom uredbom stavio na raspolaganje sredstva potrebna kako bi mu se omogućilo izvršavanje njegovih zadaća.

Osim toga, Komisija navodi da Republika Poljska nije pravilno prenijela članak 16. stavak 1. Direktive 2004/49/EZ, jer tijelo nadležno za sigurnost (naime Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Predsjednik Željezničkog tijela)) organizacijski, pravno i u donošenju odluka nije neovisno od svakog željezničkog prijevoznika, upravitelja infrastrukture, podnositelja zahtjeva i tijela za nabavu.

⁽¹⁾ SL L 164, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 45.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2016. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag i dr. protiv Dödsboet efter Ingvar Mattsson,
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Predmet C-542/16)

(2017/C 014/31)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Tuženici: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Prethodna pitanja

- 1 (a) Primjenjuje li se Direktiva 2002/92⁽¹⁾ na djelatnost posrednika u osiguranju koji nije imao nikakvu namjeru zaključiti stvarni ugovor o osiguranju? Je li od značaja to da takva namjera nije postojala prije poduzimanja te djelatnosti ili je do njezina izostanka došlo naknadno?
- (b) U situaciji predviđenoj u pitanju 1. točki (a), je li od značaja to da je posrednik paralelno s fiktivnom djelatnosti također obavljao stvarnu djelatnost posredovanja u osiguranju?
- (c) Također u situaciji predviđenoj u pitanju 1. točki (a), je li od značaja to da se ta djelatnost potrošaču, *prima facie*, doimala kao pripreme radnje za zaključivanje ugovora o osiguranju? Je li potrošačevo mišljenje, bez obzira na to je li ono osnovano, o tome predstavlja li djelatnost o kojoj je riječ posredovanje u osiguranju, od ikakvog značaja?
- 2 (a) Uređuje li Direktiva 2002/92 gospodarski ili drugi savjet koji je dan u vezi s posredovanjem u osiguranju ali se kao takav ne odnosi na stvarno potpisivanje ili produljenje ugovora o osiguranju? Što se s tim u vezi primjenjuje, osobito, u pogledu savjeta u vezi ulaganja kapitala u okviru osiguranja kapitala?
- (b) Primjenjuju li se na savjet poput onog navedenog u pitanju 2. točki (a), kada po definiciji predstavlja investicijsko savjetovanje na temelju Direktive 2004/39⁽²⁾, pored odredbi Direktive 2004/39 također odredbe Direktive 2002/92 ili samo odredbe Direktive 2004/39? Ako se na takav savjet također primjenjuje Direktiva 2004/39, ima li jedan sustav pravila prednost pred drugim?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (SL 2003., L 9, str.3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 23.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL 2004., L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Ujedinjena Kraljevina) – Marcandi Limited, koji posluje pod tvrtkom „Madbid” protiv
Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Predmet C-544/16)

(2017/C 014/32)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marcandi Limited, koji posluje pod tvrtkom „Madbid”

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Prethodna pitanja

1. Ispravnim tumačenjem članka 2. stavka 1., članka 24., 62., 63., 65. i 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u okolnostima poput onih u glavnom postupku:
 - (a) Treba li se dodjela kredita od strane Madbida korisnicima u zamjenu za plaćanje u novcu smatrati:
 - i. „prethodnom transakcijom” izvan područja primjene članka 2. stavka 1. koju je razvio Sud u presudi od 16. prosinca 2010., MacDonalld Resorts Ltd/Revenue and Customs Commissioners, C-270/09, Zb., str. I-13179., t. 23. do 42.; ili

ii. isporukom usluga koju Madbid vrši u smislu članka 2. stavka 1. točke (c), odnosno odobravanjem prava na sudjelovanje u internetskoj dražbi;

(b) ako se odobravanje prava na sudjelovanje u internetskoj dražbi smatra isporukom usluga koju vrši Madbid, može li se to onda smatrati isporukom „uz naknadu” u smislu članka 2. stavka 1. točke (c), to jest plaćanjem za izvršenje (odnosno novac koji je Madbid primio od korisnika u zamjenu za kredite);

(c) treba li na pitanje pod (b) odgovoriti drukčije ako plaćanje za kredite također korisniku daje pravo da stekne robu iste vrijednosti u slučaju da on ne bude uspješan u dražbi;

(d) ako Madbid ne isporuči usluge uz naknadu prilikom dodjele kredita svojim korisnicima u zamjenu za plaćanje u novcu, treba li izvršiti takvu isporuku u kojem drugom trenutku;

i koja načela se trebaju primijeniti prilikom davanja odgovora na ta pitanja?

2. Ispravnim tumačenjem članka 2. stavka 1. i članaka 14., 62., 63., 65., 73. i 79. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u okolnostima poput onih iz predmeta u glavnom postupku, je li Madbid dobio naknadu u zamjenu za isporuke robe korisnicima, u smislu članka 2. stavka 1. točke (a) i članka 73.? Osobito, uzimajući u obzir odgovor na prvo pitanje:

(a) treba li novac koji je korisnik isplatio Madbidu za kredite smatrati „plaćanjem na račun” za isporuku robe u smislu članka 65. na način da obveza obračuna PDV-a „nastaje” po primitku plaćanja i da je plaćanje koje je Madbid primio od korisnika naknada za isporuku robe;

(b) ako korisnik kupi robu koristeći *Buy Now* ili *Earned Discount* opcije, treba li vrijednost kredita korištenih za davanje ponuda u dražbama i koji, kad ponuda nije bila uspješna, ima učinak sakupljanja *Earned Discount* ili smanjivanja *Buy Now* cijene, smatrati:

i. „cjenovnim popustom” u smislu članka 79. točke (b), na način da je naknada za isporuku robe koju vrši Madbid novac koji je korisnik doista isplatio Madbidu prilikom kupnje robe i ništa više; ili

ii. dijelom naknade za isporuku robe, na način da naknada za isporuku robe koju vrši Madbid obuhvaća i novac koji je korisnik isplatio Madbidu prilikom kupnje robe i novac koji je korisnik isplatio za kredite koje je koristio prilikom davanja ponuda u aukcijama koje su bile neuspješne;

(c) ako korisnik koristi pravo na kupnju robe nakon što je bio uspješan u internetskoj dražbi, treba li se naknadom za isporuku te robe smatrati navedena konačna cijena predmeta dražbe (uvećana za troškove dostave i isporuke) i ništa više ili vrijednost kredita, koje je pobjednik koristio prilikom davanja ponude u toj dražbi, treba smatrati i dijelom naknade za isporuku te robe koju za korisnika vrši Madbid;

ili koja načela se trebaju primijeniti prilikom davanja odgovora na ta pitanja?

3. Kad dvije države članice postupaju s transakcijom u svrhe PDV-a na različit način, u kojoj mjeri sudovi jedne od tih država članica trebaju uzeti u obzir, prilikom tumačenja relevantnih odredbi prava Unije i nacionalnog prava, potrebu izbjegavanja:

(a) dvostrukog oporezivanja transakcije; i/ili;

(b) neoporezivanje transakcije;

i koja je važnost načela fiskalne neutralnosti u odnosu na ovo pitanje?

- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Predmet C-545/16)

(2017/C 014/33)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prethodna pitanja

1. Je li Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/221 ⁽¹⁾ o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu nevaljana u dijelu u kojem vozila određena u uredbi razvrstava u oznaku KN 8704 21 91, a ne u oznaku KN 8704 10?
2. Osobito, je li Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/221 o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu nevaljana u dijelu u kojem: neovlašteno ograničava područje primjene tarifnog podbroja 8704-10; uzima u obzir nedopuštene elemente; proturječna je sebi samoj; ne uzima dovoljno u obzir napomene s objašnjenjem, KN tarifne brojeve i OPT-ove; i/ili ne uzima u obzir odgovarajuće zahtjeve razvijene u sudskoj praksi Suda Europske unije koji se odnose na KN tarifni broj 8704 10?

- ⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/221 od 10. veljače 2015. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu, SL L 37, str. 1.

Žalba koju je 16. studenoga 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-386/14: Fih Holding i Fih Erhvervsbank protiv Komisije

(Predmet C-579/16 P)

(2017/C 014/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, K. Blanck-Putz, A. Bouchagiar, agenti)

Druge stranke u postupku: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (šesto vijeće) od 15. rujna 2016., dostavljenu Komisiji 16. rujna 2016., u predmetu T-386/14, Fih Holding i Fih Erhvervsbank/Komisija;
- sam odluči o prvostupanjskoj tužbi i odbije ju kao pravno neosnovanu; i
- naloži tuženicima i tužiteljima iz prvostupanjskog postupka snošenje troškova postupka.

Podredno, žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (šesto vijeće) od 15. rujna 2016., dostavljenu Komisiji 16. rujna 2016., u predmetu T-386/14, Fih Holding i Fih Erhvervsbank/Komisija; i
- vrati predmet Općem sudu kako bi razmotrio drugi tužbeni razlog iznesen u prvostupanjskom postupku; i
- naknadno odluči o troškovima u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da kako bi se utvrdilo sadržavaju li mjere iz 2012. državne potpore Komisija je bila dužna primijeniti test vjerovnika u tržišnom gospodarstvu s obzirom na trošak koji bi nastao za Dansku u slučaju da nije usvojila te mjere. Taj zaključak Općeg suda predstavlja pogrešku koja se tiče prava zato što predmetni trošak predstavlja izravnu posljedicu državne potpore koju je Danska prethodno dodijelila FIH-u te iz ustaljene sudske prakse Suda jasno proizlazi da Komisija ne može uzeti u obzir takav trošak prilikom ispitivanja je li država članica postupila na način na koji bi postupio subjekt u tržišnom gospodarstvu.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2016. – Ipatau protiv Vijeća

(Spojeni predmeti T-694/13 i T-2/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Bjelarusu — Zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora — Ograničenja ulaska u područje Unije i tranzita preko područja Unije — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu obuhvaćenih osoba — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pogreška u ocjeni — Proporcionalnost”)

(2017/C 014/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vadzim Ipatau (Minsk, Bjelarus) (zastupnik: M. Michalaukas, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Naert i B. Driessen, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća 2013/534/ZVSP od 29. listopada 2013. o izmjeni Odluke 2012/642/ZVSP o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL 2013., L 288, str. 69.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1054/2013 od 29. listopada 2013. o provedbi članka 8.a stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL 2013., L 288, str. 1.), Odluke Vijeća 2014/750/ZVSP od 30. listopada 2014 o izmjeni Odluke Vijeća 2012/642/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Bjelarusu (SL 2014., L 311, str. 39.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1159/2014 od 30. listopada 2014. o provedbi članka 8.a stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL 2014., L 311, str. 2.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Vadzimu Ipatauu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 93, 29. 3. 2014.

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2016. – Alsteens protiv Komisije

(Predmet T-328/15 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Članovi privremenog osoblja — Obnova ugovora — Ograničeno trajanje obnovljenog ugovora — Prava obrane”)

(2017/C 014/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgija) (zastupnik: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Currall, G. Berscheid i T. Bohr, a zatim G. Berscheid i T. Bohr, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 21. travnja 2015., Alsteens/Komisija (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31) kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 21. travnja 2015., Alsteens/Komisija (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31) u dijelu u kojem je Službenički sud odbio prvi i treći tužbeni razlog za poništenje istaknute u prvom stupnju kao i zahtjev za naknadu štete.
2. Odbija se Komisijin argument o postojanju zapreke vođenju postupka pred Službeničkim sudom.
3. Poništava se odluka Europske komisije od 18. studenoga 2011., u dijelu u kojoj je njome ograničeno trajanje obnovljenog ugovora članu privremenog osoblja Geoffroyju Alsteensu do 31. ožujka 2012.
4. Predmet se upućuje vijeću Općeg suda koje nije odlučivalo o ovoj žalbi kako bi odlučilo o zahtjevima Geoffroyja Alsteensa za naknadu štete.
5. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – CG protiv EUIPO-a – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Predmet T-349/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije P PRO PLAYER — Raniji nacionalni figurativni žigovi i figurativni žigovi Europske unije P i P PROTECTIVE — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 014/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevensberg, Njemačka) (zastupnik: T. Körber, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Stoyanova-Valchanova i M. Fischer, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahami) (zastupnici: O. Günzel i V. Ahmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2015. (predmet R 2439/2014-4) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Perry Ellis International Group Holdings i CG Verwaltungsgesellschaft.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu *CG Verwaltungsgesellschaft mbH* nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te troškova društva *Perry Ellis International Group Holdings Ltd.*

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – SeNaPro protiv EUIPO-a – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn)

(Predmet T-769/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Dolokorn — Raniji verbalni žig Europske unije DOLOPUR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 014/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: *SeNaPro GmbH* (Pommelsbrunn, Njemačka) (zastupnik: A. Schröder, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Strittmatter i A. Folliard–Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: *Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH* (Rottenmann, Austrija) (zastupnik: C. Ofner, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2015. (predmet R 2643/2014-1), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava *Paltentaler Splitt & Marmorwerke* i *SeNaPro*.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *SeNaPro GmbH* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 8. studenoga 2016. – Apcoa Parking Holdings protiv EUIPO-a (PARKWAY)

(Spojeni predmeti T-268/15 i T-272/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijave žigova, verbalnog i figurativnog, PARKWAY — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)

(2017/C 014/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: *Apcoa Parking Holdings GmbH* (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: A. Lohmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Predmet

Dvije tužbe odnesene protiv dviju odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. ožujka 2015. (predmeti R 2063/2014-4 i R 2062/2014-4) u vezi s prijavama za registraciju figurativnog i verbalnog znaka PARKWAY kao žigova Europske unije.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Nalaže se društvu *Apcoa Parking Holdings GmbH* snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Rješenje Općeg suda od 26. listopada 2016. – Vitra Collections protiv EUIPO-a – Consorzio Origini (oblik stolice)

(Predmet T-455/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim — Obustava postupka”)

(2017/C 014/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vitra Collections AG (MuttENZ, Švicarska) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Bullock, a zatim D. Hanf i naposljetku D. Hanf i S. Bonne, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione (Firenca, Italija) (zastupnik: S. Rizzo, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2015. (predmet R 664/2011-5), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Consorzio Origini i Vitra Collections AG.

Izreka

1. Postupak povodom tužbe obustavlja se.
2. Društvima Vitra Collections AG i Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i to da svako društvo snosi polovicu troškova koje je imao Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Rješenje Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Jenkinson protiv Vijeća i dr.**(Predmet T-602/15) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula — Osoblje međunarodnih misija Unije — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Zahtjev za naknadu štete — Očita nenadležnost — Očita nedopuštenost“)**

(2017/C 014/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Liam Jenkinson (Killarney, Irska) (zastupnici: N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženici: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i M. Bishop, agenti), Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i S. Bartelt, agenti), Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt, E. Chaboureau i G. Pasqualetti, agenti), Eulex Kosovo (zastupnici: D. Fouquet i E. Raoult, odvjetnici)

Predmet

Prvenstveno, zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, promjena tužiteljeva ugovornog odnosa u ugovor o radu na neodređeno vrijeme i naknada štete koju je tužitelj pretrpio zbog zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na neodređeno i zbog zlonamjernog otkaza i, s druge strane, da se proglasi da su Vijeće, Komisija i ESVD postupali prema tužitelju na diskriminirajući način i da im se slijedom toga naloži da nadoknade štetu, a podredno, zahtjev koji se temelji na izvanugovornoj odgovornosti europskih institucija.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Nalaže se Liamu Jenkinsonu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 12. listopada 2016. – Cyprus Turkish Chamber of Industry i dr. protiv Komisije**(Predmet T-41/16) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Zahtjev za registraciju zaštićene oznake izvornosti „Halloumi” odnosno „Hellim” — Komisijini dopisi koji se tiču sudjelovanja tužitelja u postupku povodom prigovora koji se odnosi na postupak registracije — Akt protiv kojeg se ne može podnijeti tužba — Nedopuštenost“)**

(2017/C 014/42)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelji: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nikozija, Cipar), Animal Breeders and Producers Association (Nikozija), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nikozija), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nikozija), Fatma Garanti (Güzelyurt) (zastupnici: B. O'Connor, *solicitor*, S. Gubel i E. Bertolotto, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis, P. Aalto i J. Guillem Carrau, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje dvaju dopisa Europske komisije od 18. studenoga 2015. [Ref.Ares (2015) 5171539] i od 15. siječnja 2016. [Ref.Ares (2016) 220922] koji se tiču sudjelovanja tužitelja u postupku povodom prigovora koji se odnosi na postupak registracije sira naziva „halloumi/hellim” kao zaštićene oznake izvornosti.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Obustavlja se postupak o zahtjevima za intervenciju Vijeća Europske unije, Europskog parlamenta i Republike Cipra.
3. Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Urünleri İmalatçulari Birliđi Milk Processors Association i Fatma Garanti snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
4. Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative, Süt Urünleri İmalatçulari Birliđi Milk Processors Association, Fatma Garanti, Komisija, Vijeće, Parlament i Republika Cipar će snositi svaki svoje troškove vezane za zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Rješenje Općeg suda od 27. listopada 2016. – Port autonome du Centre et de l’Ouest i dr. protiv Komisije

(Predmet T-116/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Porez na dobit — Potpore koje je Belgija dodijelila u korist belgijskih luka — Komisijin dopis kojim se predlaže poduzimanje odgovarajućih mjera — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)

(2017/C 014/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Port autonome du Centre et de l’Ouest SCRL (La Louvière, Belgija), Port autonome de Namur (Namur, Belgija), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgija), Port autonome de Liège (Liège, Belgija), Région wallonne (Belgija) (zastupnik: J. Vanden Eynde, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje navodne odluke u vezi s državnom potporom SA.38393 (2015/E) – Oporezivanje luka u Belgiji, priložene Komisijinu dopisu od 22. siječnja 2016. a kojom se predlažu odgovarajuće mjere u Kraljevini Belgiji.

Izreka

1. Tužba se odbija kao nedopuštena.

2. *Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi, Port autonome de Liège i Région wallonne snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.*

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Tužba podnesena 29. srpnja 2016. – The Regents of the University of California protiv CPVO-a – Nador Cott Protection i CVVP (Tang Gold)

(Predmet T-405/16)

(2017/C 014/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: The Regents of the University of California (Riverside, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Muñoz-Delgado Mérida, S. Poza Martínez, M. Esteve Sanz i J. Lissen Arbelo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za zaštitu biljnih sorti (CPVO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Francuska) i Club de Variedades Vegetales Protegidas (Valencia, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj oplemenjivačkih prava na spornu biljnu sortu Zajednice: tužitelj

Sporna biljna sorta na koju se primjenjuju oplemenjivačka prava Zajednice: biljna sorta na koju se primjenjuju oplemenjivačka prava Zajednice br. EU 38924, oznaka sorte: Tang Gold, vrsta: Citrus reticulata Bianco

Pobijana odluka: odluka žalbenog vijeća CPVO-a od 29. travnja 2016. u predmetu A006/2014

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- za sortu Nadorcott, u pogledu obilježja br. 68. Protokola CPVO-TP 201/2, odredi stupanj izražajnosti opisan kao „vrlo visoki” s oznakom 9, ili podredno, stupanj izražajnosti opisan kao „visoki” s oznakom 7, i da to bude navedeno u Izvještaju o razlikama među sličnim sortama koji je dio službenog opisa sorte Tang Gold.
- prizna postojanje jasnih razlika između sorti Tang Gold i Nardorcott što se tiče obilježja pod brojevima 5., 6., 14., 15., 16., 37., 50., 60. i 65. Protokola CPVO-TP 201/2, utvrdi to i da ispravi Izvještaj o razlikama među sličnim sortama koji je dio službenog opisa sorte Tang Gold, tako da ih uključi u njega.

Tužbeni razlozi

- Povreda članaka 57., 62., 67., 75. i 81. Uredbe br. 2100/94.
- Povreda članka 49. Uredbe br. 874/09.
- Pogrešno tumačenje Izvještaja IVIA-a naslovljenog „Važnost smanjenja broja sjemenki putem inducirane mutageneze”.

- Neuvjetovanost obilježja 68. okolišnim okolnostima.
- Usporedivost podataka koje je dostavio UCR u pogledu broja sjemenki sorte Nadorcott.

Žalba koju je 30. rujna 2016. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-91/15, AV protiv Komisije

(Predmet T-701/16 P)

(2017/C 014/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser, T. S. Bohr i C. Ehrbar, agenti)

Druga stranka u postupku: AV (Cadrezzate, Italija)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- vrati predmet sudu koji je odlučivao u prvom stupnju;
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na dvije pogreške koje se tiču prava koje je Službenički sud navodno počinio. Kao prvo, Službenički sud poništio je spornu odluku, to jest Odluku Komisije od 16. rujna 2014. o primjeni na drugu stranku u postupku zdravstvene rezerve predviđene člankom 32. Uvjeta zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europske unije i odbio mu je naknadu za invalidnost, a odluka se zbog povrede načela razumnog roka može poništiti samo iznimno. Kao drugo, Službenički sud pogrešno je ocijenio da prekomjerno kašnjenje u donošenju odluke može utjecati na sadržaj same odluke. Žalitelj se poziva, između ostalog, na povredu obveze obrazlaganja u pogledu tog drugog aspekta.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se da pogreški koja se tiče prava koja proizlazi iz činjenice da s obzirom na to da je Službenički sud poništio spornu odluku presudivši da je rok za upravne postupke koji je smatrao preduгим utjecao na sadržaj same odluke, pobijana presuda nije poštovala načelo *res judicata*.

Tužba podnesena 25. listopada 2016. – Vincenti protiv EUIPO-a

(Predmet T-747/16)

(2017/C 014/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Guillaume Vincenti (Alicante, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi EUIPO-vu odluku kojom ne priznaje tužiteljevu potpunu i trajnu nesposobnost da izvršava svoje obveze i kojom odbija proglasiti njegovo umirovljenje

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na navodu da je tuženik povrijedio mjerodavne odredbe Pravilnika o osoblju, odnosno članke 7. do 9., 13., 33., i 78., te članke 13. do 16. Priloga VIII tom Pravilniku a osobito članak 53. Pravilnika o osoblju.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na navodu da je tuženik povrijedio načelo legitimnih očekivanja i načelo dobre uprave (članak 41. stavak 1., članak 41. stavak 2. točke (a), (b) i (c), Povelje Europske unije o temeljnim pravima) kao i tužiteljeva postupovna prava, također temeljeći osporavanu odluku na iskivljenim činjenicama.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na navodu da je tuženik povrijedio članak 3. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

U prilog gore navedenim tužbenim razlozima, tužitelj tvrdi osobito da tijelo za imenovanje nema nikakvu diskrecijsku ovlast u okviru postupka za proglašenje ništavosti sukladno mjerodavnim odredbama Pravilnika o osoblju da prizna ili ne prizna trajnu nesposobnost dužnosnika da izvršava svoje obveze, s obzirom da je odluka Odbora za invalidnost obvezujuća te, čak i pod pretpostavkom da tijelo za imenovanje ima diskrecijsku ovlast u okviru tog postupka, u tužiteljevom slučaju nema opravdanog razloga da se ne prizna njegova trajna nesposobnost.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Novolipetsk Steel protiv Komisije

(Predmet T-752/16)

(2017/C 014/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PAO Novolipetsk Steel (Lipeck, Rusija) (zastupnici: B. Evtimov, odvjetnik i D. O'Keeffe, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1328 od 29. srpnja 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz određenih hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije, objavljenu u SL L 210 od 4. kolovoza 2016. u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje, uključujući prava obrane, načelo jednakosti oružja i načelo dobre uprave.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 18. Osnovne uredbe ⁽¹⁾, članak 6.8 i Prilog II. ADA-i ⁽²⁾, načelo proporcionalnosti i počinila pogrešku koja se tiče prava time što je smatrala da je tužitelj proizvođač koji djelomično ne surađuje i primijenila podatke kojima je raspolagala.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 2. i članak 3. stavak 5. Osnovne uredbe i članak 3.1 ADA-e, iskrivila dokaze koji su joj izneseni i počinila očite pogreške u ocjeni pogrešnom ocjenom pokazatelja štete i neprovođenjem objektivnog ispitivanja stanja industrije Unije.
 - Tužitelj ističe da se Komisija oslonila samo na odabrane gospodarske pokazatelje stanja industrije Unije te je zanemarila ključne pokazatelje kojima bi se otkrilo drukčije, pozitivnije stanje industrije Unije.
 - Tužitelj nadalje ističe da je Komisija zauzela pristran pristup kojim se ide u prilog njezinim nalazima o postojanju štete i iskrivljuju dokazi koji su joj izneseni time što nije ispitala „slobodno” tržište i tržište za „vlastitu” potrošnju predmetnog proizvoda u cjelini povredom svoje obveze provođenja objektivnog ispitivanja iz članka 3. Stavka 2. Osnovne uredbe.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 7. Osnovne uredbe jer je pogrešno ocijenila uzročno-posljedičnu vezu između navodno dampinškog uvoza i stanja industrije Unije. Tužitelj nadalje ističe da je Komisija povrijedila svoju obvezu da navodno dampinškom uvozu ne pripíše druge čimbenike koji su uzrokovali štetu te je previdjela druge čimbenike koji su zajednički i pojedinačno mogli prekinuti uzročno-posljedičnu vezu.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno utvrdila razinu uklanjanja štete čime je povrijedila članak 2. stavak 9. i članak 9. stavak 4. Osnovne uredbe te počinila očitu pogrešku u ocjeni. Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija je osobito odredila nerazumnu i pretjeranu profitnu maržu za industriju Unije te je primjenom, za potrebe izračuna marže štete i, analogijom, prilagodbe za razumne prodajne, opće i administrativne troškove i dobit nepovezanog uvoznika, predviđene u članku 2. stavku 9. Osnovne uredbe, počinila očitu pogrešku u ocjeni.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.).

⁽²⁾ Sporazum WTO-a o antidampingu.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Severstal protiv Komisije

(Predmet T-753/16)

(2017/C 014/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PAO Severstal (Čerepovec, Rusija) (zastupnici: B. Evtimov, odvjetnik i D. O’Keeffe, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1328 od 29. srpnja 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz određenih hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije, objavljenu u SL L 210 od 4. kolovoza 2016. u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 18. Osnovne uredbe ⁽¹⁾, članak 6.8 i Prilog II. ADA-i ⁽²⁾, kada je u pogledu tužitelja smatrala da je proizvođač koji djelomično ne surađuje, primijenila podatke kojima je raspolagala, i počinila očitu pogrešku u ocjeni. Osim toga, prema tužiteljevom mišljenju, posljedice djelomične nesuradnje bile su očito neprimjerene s obzirom na ograničeni broj utvrđenih nedostataka.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila pravo na pošteno suđenje i tužiteljeva prava obrane time što je tužitelju ograničila mogućnosti da se brani od Komisijinih nalaza koji su za njega nepovoljni. Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija je zapravo odbacila/zanemarila sve dodatne podatke ili argument tužitelja o njegovoj djelomičnoj nesuradnji.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da Komisija nije izračunala točnu dampinšku maržu u skladu s člankom 2. stavkom 12. Osnovne uredbe nakon što je povrijedila članak 2. stavak 3., članak 2. stavak 4., pogrešno protumačila članak 2. stavak 9., i počinila očite pogreške u ocjeni i tvrdnji da Komisija nije izvršila primjerenu usporedbu u skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 2. i članak 3. stavak 5. Osnovne uredbe i članak 3.1 ADA-e, iskrivila dokaze koji su joj izneseni i počinila očite pogreške u ocjeni pogrešnom ocjenom pokazatelja štete i neprovođenjem objektivnog ispitivanja stanja industrije Unije. Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija se oslonila samo na odabrane gospodarske pokazatelje stanja industrije Unije te je zanemarila ključne pokazatelje kojima bi se otkrilo drukčije, pozitivnije stanje industrije Unije. Tužitelj nadalje ističe da je Komisija zauzela pristran pristup kojim se ide u prilog njezinim nalazima o postojanju štete i iskrivljuju dokazi koji su joj izneseni time što nije ispitala „slobodno” tržište i tržište za „vlastitu” potrošnju predmetnog proizvoda u cjelini i zajednički za sve pokazatelje, i time što se odlučila za zasebnu „trostranu procjenu” čime je iskrivljena cjelokupna procjena.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 7. Osnovne uredbe jer je pogrešno ocijenila uzročno-posljedičnu vezu između navodno dampinškog uvoza i stanja industrije Unije. Tužitelj nadalje ističe da je Komisija povrijedila svoju obvezu da navodno dampinškom uvozu ne pripíše druge čimbenike koji su uzrokovali štetu te je previdjela druge čimbenike koji su zajednički i pojedinačno mogli prekinuti uzročno-posljedičnu vezu.
6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija pogrešno utvrdila razinu uklanjanja štete čime je povrijedila članak 2. stavak 9., članak 9. stavak 4. Osnovne uredbe i počinila očitu pogrešku u ocjeni. Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija je osobito utvrdila nerazumnu i pretjeranu profitnu maržu za industriju Unije te je primjenom, za potrebe izračuna marže štete i, analogijom, prilagodbe za razumne prodajne, opće i administrativne troškove i dobit nepovezanog uvoznika, predviđene u članku 2. stavku 9. Osnovne uredbe, počinila očitu pogrešku u ocjeni.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.).

⁽²⁾ Sporazum WTO-a o antidampingu.

Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (prikaz obrisa u obliku elipse)

(Predmet T-754/16)

(2017/C 014/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnice: E. Ochoa Santamaría i V. Rodríguez Pombo, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (prikaz obrisa u obliku elipse) – prijava za registraciju br. 13 088 191

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. kolovoza 2016. u predmetu R 2608/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom sa svim njezinim dokumentima i odgovarajućim preslikama;
- prihvati sve predložene dokaze;
- prihvati tužbu, poništi pobijanu odluku i njezine učinke te odbije registraciju žiga Europske unije br. 13 088 191 na temelju članka 8. stavka 1. točke (b) i stavka 5.;
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 31. listopada 2016. – ArcelorMittal Belval & Differdange i ThyssenKrupp Steel Europe protiv ECHA-e

(Predmet T-762/16)

(2017/C 014/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: ArcelorMittal Belval & Differdange SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburg) i ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Njemačka) (zastupnici: H. Scheidmann i M. Kottmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi ECHA-inu odluku od 26. rujna 2016. (broj ATD/52/2016);
- podredno, poništi ECHA-inu odluku od 19. kolovoza 2016. (odluka ATD/52/2016) u dijelu u kojem se njome odbija zahtjev tužitelja da pristupe svojem spisu;
- naloži ECHA-i snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe (EZ) br. 1049/2001
 - Tužitelji tvrde da se u pobijanoj odluci pogrešno primjenjuje gore navedena odredba time što se pogrešno zaključuje da bi komercijalni interesi bili dovedeni u pitanje kada bi se omogućio pristup te nadalje ističu da se tom odlukom zanemaruje prevagajući javni interes.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. stavka 2. točke (b) Povelje Europske unije o temeljnim pravima
 - Tužitelji tvrde da se pobijanom odlukom krši gore navedena odredba i da su, protivno toj odluci, dokumenti za koje se zahtijeva pristup doista dio spisa tužitelja i da zato nisu isključeni iz područja primjene te odredbe.

Tužba podnesena 3. studenoga 2016. – Paulini protiv ESB-a**(Predmet T-764/16)**

(2017/C 014/51)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Jörn Paulini (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: L. Levi i M. Vandebussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 15. prosinca 2015, kako je izmijenjena 10. veljače 2016., kojom se tužitelja obavještava o njegovoj nagradi za 2015. u sklopu godišnjeg usklađivanja plaća i bonusa (ASBR);
- odredi tužitelju naknadu za pretrpljenu materijalnu štetu kako je opisano u točkama 99. do 103. tužbe;
- odredi tužitelju naknadu za pretrpljenu nematerijalnu štetu, procijenjenu na 10 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nezakonnosti smjernica ASBR-a iz 2015. u dijelu u kojem se njima krši načelo nediskriminacije, članak 51. Uvjeta zaposlenja i članci 12. i 21. Povelje EU-a. Podredno, na nezakonnosti pobijane odluke u dijelu u kojem se njome krše smjernice ASBR-a iz 2015. i u kojem sadržava očitu pogrešku u ocjeni.

Tužitelj smatra da su smjernice ASBR-a iz 2015. nezakonite u dijelu u kojem stavljaju u nepovoljniji položaj članove osoblja koji su ograničeno raspoloživi za svoje poslovno područje iz razloga koji su objektivno izvan njihove kontrole kao što su bolovanje, nepuno radno vrijeme zbog nesposobnosti ili vrijeme počtede od radne obveze zbog djelatnosti u odboru osoblja (ili kombinacija nečega od navedenog), u usporedbi s kolegama koji su uvijek dostupni za svoje poslovno područje. Pobjijana odluka, koja je donesena na osnovi nezakonitih smjernica ASBR-a, stoga je također nezakonita.

Podredno, ako su smjernice ASBR-a iz 2015. zakonite, tužitelj svejedno smatra da pobjijana odluka krši te smjernice zato što su razdoblja njegove odsutnosti korištena kao diskriminativni element u njegovu slučaju a trebalo ih je, štoviše, uzeti u obzir kao pozitivan stav u ponašanju koji bi na dodjelu nagrade u sklopu ASBR-a trebao utjecati pozitivno. Svi čimbenici koje je trebalo ocijeniti u skladu sa smjernicama ASBR-a iz 2015. trebali su očito dovesti do više nagrade u sklopu ASBR-a.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se u pogledu primjene formule za vrijeme počtede od radne obveze radi djelatnosti predstavljanja osoblja, temelji na nezakonitosti pobjijane odluke jer se njome nisu neutralizirali izostanci zbog bolovanja pa stoga krši odluku od 18. prosinca 2008., načelo nediskriminacije, članke 12. i 21. Povelje EU-a i članak 51. Uvjeta zaposlenja. Podredno, ako odluka od 18. prosinca 2008. ne omogućava neutralizaciju bolovanja, odluka od 18. prosinca 2008. u tom pogledu je nezakonita.

Tužitelj smatra da je ESB trebao neutralizirati njegov izostanak zbog bolovanja, koji se vidi u trajanju počtede od radne obveze u siječnju i veljači 2015., prilikom izračuna njegove nagrade u sklopu ASBR za njegove djelatnosti kao člana odbora osoblja koristeći formulu iz odluke od 18. prosinca 2008. o formuli ASBR-a za članove osoblja u vezi s njihovim djelatnostima kao članova odbora osoblja.

Ako odluka od 18. prosinca 2008. to ne omogućava, tužitelj ovom tužbom podredno osporava zakonitost odluke u tom pogledu, s obzirom na to da su članovi osoblja kojima se počteda od radne obveze morala preraspodijeliti zbog izostanaka iz zdravstvenih razloga stavljeni u nepovoljniji položaj u usporedbi s njihovim kolegama koji rade puno radno vrijeme, unatoč sličnoj produktivnosti ili obavljenom poslu i da su stavljeni u nepovoljniji položaj zbog njihova sudjelovanja u odboru osoblja.

3. Treći tužbeni razlog, koji se u pogledu prakse zaokruživanja temelji na kršenju odluke ESB-a od 18. prosinca 2008. u dijelu u kojem se odlukom od 18. prosinca 2008., ne omogućava zaokruživanje za članove odbora za osoblje. Podredno, čak i ako odluka od 18. prosinca 2008. omogućava zaokruživanje za članove odbora osoblja, to bi u tom pogledu bilo očito neopravdano i neprikladno.

U drugom tužbenom razlogu tužitelj je osporavao zakonitost odluke od 18. prosinca 2008. ako bi se tu odluku trebalo tumačiti na način da ne omogućava ESB-u da neutralizira tužiteljevo bolovanje prilikom primjene formule propisane za izračun nagrada u sklopu ASBR-a. U tom tužbenom razlogu tužitelj je osporio zakonitost te odluke samo u tom pogledu. Osim toga, ESB primjenjuje praksu koja se sastoji u zaokruživanju rezultata te formule kako bi je preračunao u stupnjeve, a zatim te zaokružene stupnjeve ponovno preračunava u postotke kako bi odredio povećanje plaće koje član osoblja treba primiti.

Tužitelj osporava tu praksu koja uopće nema pravnu osnovu u primjenjivim pravilima, a osobito u odluci od 18. prosinca 2008. Podredno, ako bi se utvrdilo da odluka od 18. prosinca 2008. omogućava zaokruživanje nagrada u sklopu ASBR-a za članove odbora osoblja, ta odluka bila bi nezakonita jer bi bila očito neopravdana i neprikladna.

Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Picard protiv Komisije**(Predmet T-769/16)**

(2017/C 014/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Maxime Picard (Hettange-Grande, Francuska) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva:

- poništenje odluke kojom se unaprijed utvrđuju određeni elementi njegovih mirovinskih prava odnosno nedonošenje takve odluke određene Pravilnikom o osoblju što proizlazi iz poruke koju je tužitelju 4. siječnja 2016. uputio voditelj Sektora 001 „Mirovine” Odjela 4 PMO-a kojom se u odgovoru na njegov zahtjev postavljen istoga dana navodi da je došlo do promjene njegovih mirovinskih prava slijedom ponovnog zapošljavanja u funkcijskoj skupini II, s učinkom od 1. lipnja 2014., te je dob u kojoj stječe pravo na umirovljenje pomaknuta na 66 godina, a stopa stjecanja mirovinskih prava na 1,8 %, počevši od 1. lipnja 2014.;
- poništenje, ako je potrebno, odluke Direktora Uprave E Komisijine Glavne uprave za ljudske resurse od 26. srpnja 2016. u dijelu u kojem se njome odbacuje kao nedopušten, jer ne postoji akt koji mu nanosi štetu i podredno odbija kao neosnovan tužiteljev prigovor protiv odluke od 1. travnja 2016. odnosno zbog nepostojanja odluke kako proizlazi iz poruke od 4. siječnja 2016.;
- nalaganje tuženiku da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj se poziva na jedini tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i povredi članka 77. stavaka 2. i 5. Pravilnika o osoblju za dužnosnike (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), kao i članka 21. stavka 2. i članka 22. stavka 1. podstavka 2. njegovog Priloga XIII. primjenjivih na temelju članka 109. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, koju sadrži poruka od 4. siječnja 2016. jer se njome kao datum stupanja na dužnost koji se uzima u obzir za primjenu odredaba Pravilnika o osoblju određuje 1. lipnja 2014., dan na koji je primjenom članka 87. stavka 4. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika stupio na snagu ugovor kojim je tužitelj pristupio funkcijskoj skupini II., a trebalo bi se raditi o 1. srpnju 2008., danu na koji je prvi put stupio u službu u Komisiji kao član ugovornog osoblja funkcijske skupine I.

Taj se razlog dijeli u dva dijela:

- prvi se dio temelji na činjenici da su Sektor 001 Odjela 4 Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) i Direktor Uprave E Komisijine Glavne uprave za ljudske resurse (DGHR) pogrešno smatrali, zaključivši da ugovor od 19. svibnja 2014. kojim je tužitelj pristupio FS II predstavlja novi ugovor i ima za posljedicu novo zapošljavanje, da se na njega ne primjenjuju članak 22. stavak 1., podstavak 2. i članak 21. stavak 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, te da se nasuprot tome primjenjuju članak 77. stavci 2. i 5. Pravilnika o osoblju, iako je datum stupanja u službu predviđen u člancima 21. i 22. Priloga XIII. datum prvog zapošljavanja.
- drugi se dio temelji na pogrešci koju su također počinili Sektor 1 Odjela PMO-a i Direktor Uprave E DGHR-a kad su utvrdili da se, zbog toga što je ugovorom od 19. svibnja 2014. kojim je tužitelja pristupio FS II prekinut kontinuitet njegove karijere, na njega ne primjenjuju članak 22. stavak 1., podstavak 2., i članak 21. stavak 2. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju, te da se nasuprot tome primjenjuju članak 77. stavci 2. i 5. Pravilnika o osoblju, iako je taj ugovor dio njegove kontinuirane karijere zbog toga što je njegov cilj i učinak bio njegovo ponovno razvrstavanje samo uz formalnu promjenu njegovih dužnosti.

Tužba podnesena 24. listopada 2016. – Toontrack Music protiv EUIPO-a (EZMIX)**(Predmet T-771/16)**

(2017/C 014/53)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Toontrack Music AB (Umeå, Švedska) (zastupnik: L.-E. Ström, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „EZMIX” – prijava za registraciju br. 13 945 423

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. srpnja 2016. u predmetu R 2436/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkama (b) i (c), člankom 7. stavkom 2., člancima 43. i 65. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice; i
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova te vlastitih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c), članka 7. stavka 2. i članka 43. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. studenog 2016. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell)**(Predmet T-776/16)**

(2017/C 014/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Njemačka) (zastupnik: C. Thiele, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: iCell AB (Älvdalen, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a s verbalnim elementom „iCell” – prijava za registraciju br. 12 877 676

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. rujna 2016. u predmetu R 2496/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da

- izmijeni pobijanu odluku tako da u cijelosti prihvati prigovor te odbije prijavu žiga Unije br. 12877676;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda čl. 8. st. 1. t. (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. studenog 2016. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)**(Predmet T-777/16)**

(2017/C 014/55)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Njemačka) (zastupnik: C. Thiele, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: iCell AB (Älvdalen, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a s verbalnim elementima „iCell. Insulation Technology Made in Sweden” – prijava za registraciju br. 12 882 023

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2016. predmetu R 181/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da,

- izmijeni pobijanu odluku tako da u cijelosti prihvati prigovor i odbije prijavu žiga Unije br. 12882023;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda čl. 8. st. 1. t. (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 7. studenog 2016. – Rühland protiv EUIPO-a – 8 seasons design (Leuchten)**(Predmet T-779/16)**

(2017/C 014/56)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Lothar Rühland (Wendeburg, Njemačka) (zastupnici: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus i J. Engberding, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice „Leuchten” – dizajn Zajednice br. 1 402 341-0006

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. srpnja 2016. u predmetu R 878/2015-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da

- ukine pobijanu odluku;
- odbije zahtjev za proglašavanje ništavim dizajna Zajednice br. 0010402341-0006;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući i troškove nastale pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda čl. 25. st. 1. t. (b) u vezi s čl. 6. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Puma i drugi protiv Komisije

(Predmet T-781/16)

(2017/C 014/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) i 8 drugih tužitelja (zastupnik: E. Vermulst, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1395 od 18. kolovoza 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine koju proizvode trgovačka društva Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. i Win Profile Industries Ltd i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 225, str. 52);
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1647 od 13. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama koju proizvode trgovačka društva Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. i njegovo povezano trgovačko društvo Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 245, str. 16.);

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1731 od 28. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama koju proizvode trgovačka društva General Footwear Ltd (Kina), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd te o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 262, str. 4); i
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da Komisija prije svega nije bila nadležna donijeti pobijane uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je Komisija propustila precizno naznačiti pravnu osnovu za donošenje pobijanih uredbi čime je povrijedila članak 296. UFEU-a, prava obrane i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da ponovno pokretanje okončanog postupka u vezi s obućom i retroaktivno uvođenje istekle antidampinške pristojbe u odnosu na dobavljače tužitelja (i) nemaju pravnu osnovu, temelje se na očitoj pogrešci u primjeni članka 266. UFEU-a i Osnovne uredbe i povrijedili su potonju, (ii) nisu u skladu s načelima zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti i zabrane retroaktivnosti; i (iii) nisu u skladu s člankom 266. UFEU-a, povrijedili su članak 5. stavak 4. UFEU-a i temelje se na zlouporabi ovlasti Komisije.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da retroaktivno uvođenje pristojbe primjenom triju pobijanih uredbi predstavlja diskriminirajuće postupanje u odnosu na tužitelje.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je način ispitivanja zahtjeva za tretman tržišnog gospodarstva i zahtjeva za individualni tretman dobavljača tužitelja bio diskriminirajući i temeljio se na zlouporabi ovlasti Komisije.

Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Timberland Europe protiv Komisije

(Predmet T-782/16)

(2017/C 014/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Timberland Europe BV (Enschede, Nizozemska) (zastupnik: E. Vermulst, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1395 od 18. kolovoza 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine koju proizvode trgovačka društva Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. i Win Profile Industries Ltd i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL L 225, str. 52);

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1647 od 13. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama koju proizvode trgovačka društva Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. i njegovo povezano trgovačko društvo Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL L 245, str. 16.);
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1731 od 28. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama koju proizvode trgovačka društva General Footwear Ltd (Kina), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd te o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL L 262, str. 4.); i
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija uopće nije bila nadležna za donošenje pobijanih uredbi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije navela konkretnu pravnu osnovu za donošenje pobijanih uredbi, protivno članku 296. UFEU-a te da je povrijedila prava obrane i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da ponovno otvaranje zaključenog postupka o obući i retroaktivno uvođenje istekle anti-dampinške pristojbe koja se primjenjuje na tužiteljeve dobavljače (i) nema pravnu osnovu, temelji se na očitoj pogrešci u primjeni članka 266. UFEU-a i Osnovne uredbe te na kršenju potonje, (ii) nije u skladu s načelima zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti i zabrane retroaktivnosti; i (iii) nije u skladu s člankom 266. UFEU-a, krši članak 5. stavak 4. UFEU-a te se temelji na Komisijinoj zlouporabi ovlasti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je retroaktivno uvođenje pristojbe trima pobijanim uredbama diskriminatorno u odnosu na tužitelje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je način ocjene zahtjeva za primjenu tretmana tržišnog gospodarstva i zahtjeva za individualni tretman dobavljača tužitelja bio diskriminatoran i zasnovan na Komisijinoj zlouporabi ovlasti.

Tužba podnesena 10. studenoga 2016. – De Geoffroy i dr. protiv Parlamenta

(Predmet T-788/16)

(2017/C 014/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Dominique De Geoffroy (Bruxelles, Belgija) i 14 drugih (zastupnici: N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi i presudi,
- poništavaju se *Guidelines* Parlamenta, vezano za dopust („*Guidelines on leave*“), objavljene 21. ožujka 2016.;
- poništava se odluka od 13. lipnja 2016. kojom se odbija dopust koji je zatražio Stéphane Grosjean;
- poništava se odluka od 12. travnja 2016. kojom se odobrava zahtjev za dopust Françoise Joostens ali kojom se uključuju dva zatražena dana dopusta u kvotu od 3,5 dana;
- poništava se odluka od 2. lipnja 2016. kojom se odbija dopust koji je zatražila Françoise Joostens;
- u svakom slučaju, tuženiku se nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na potpunom nedostatku obrazloženja od strane tuženika, s obzirom da nema odgovora na prigovore koje su podnijeli tužitelji u odnosu na *Guidelines* Parlamenta vezano za dopust, objavljene 21. ožujka 2016. (u daljnjem tekstu: sporni *Guidelines*).
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na prigovoru nezakonitosti, koja je počinjena time što je Parlament donio sporni *Guidelines*, zbog povrede Pravilnika o osoblju i prava priznatih unutarnjim pravilima u pogledu upravljanja dopustima, kao i povredom stečenih prava tužitelja.
 - Također, dva tužitelja adresata triju individualnih pobijanih odluka, od 2. lipnja 2016., od 13. lipnja 2016. i od 12. travnja 2016., od kojih se prvima dvjema odlukama odbijaju dopusti koje su zatražili, a posljednjom se prihvaća zahtjev za dopust jedne od njih, ali uključujući tražene dane dopusta u kvotu od 3,5 dana, smatraju da se navedene individualne odluke pozivaju na isti razlog u svrhu poništenja tih odluka.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da prilikom donošenja spornih *Guidelines* Parlamenta, nije provedeno savjetovanje s članovima osoblja što bi značilo povredu članka 27. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da nisu stavljani u ravnotežu interesi institucije i interesi usmenih prevoditelja protivno načelu proporcionalnosti, na zloupotrebi prava, pogrešnoj ocjeni i povredi načela dobre uprave i obveze dužne pažnje, koje je počinila tužena institucija kada je donijela sporne *Guidelines*.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na diskriminaciji uzrokovanoj donošenjem spornih *Guidelines* između usmenih prevoditelja i ostalih službenika i agenata.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi načela jednakosti i nediskriminacije, povredi načela pravne sigurnosti i predvidljivosti kada je riječ o iznimkama i posebnim slučajevima predviđenima u navedenim *Guidelines*.

Tužba podnesena 8. studenog 2016. – InvoiceAuction B2B protiv EUIPO-a (INVOICE AUCTION)

(Predmet T-789/16)

(2017/C 014/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: C. Jonas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a s verbalnim elementima „INVOICE AUCTION”– prijava za registraciju br. 13 821 095

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. kolovoza 2016. u predmetu R 2201/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da,

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda čl. 7. st. 1. t. (c) Uredbe br. 207/2009;
- Povreda čl. 7. st. 1. t. (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 11. studenoga 2016. – C & J Clark International protiv Komisije

(Predmet T-790/16)

(2017/C 014/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: C & J Clark International Ltd (Somerset, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Willems i S. De Knop, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1395 od 18. kolovoza 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine koju proizvode trgovačka društva Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. i Win Profile Industries Ltd i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 (SL 2016., L 225, str. 52);
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija, postupajući bez valjane pravne osnove, povrijedila načelo dodjeljivanja iz članka 5. stavaka 1. i 2. UEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na navodu da je Komisija, time što nije poduzela potrebne mjere radi izvršenja presude od 4. veljače 2016., C & J Clark International, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, povrijedila članak 266. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija, time što je uvela antidampinšku pristojbu na uvoz obuće „tijekom primjene [uredbi koje su stavljene izvan snage]”, povrijedila članak 1. stavak 1. i članak 10. stavak 1. Osnovne uredbe ⁽¹⁾ i načelo pravne sigurnosti (zabrane retroaktivnosti);
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na navodu da je Komisija, time što je uvela antidampinšku pristojbu a da nije izvršila novu ocjenu interesa Unije, povrijedila članak 21. Osnovne uredbe, pri čemu bi u svakom slučaju bilo očito pogrešno zaključiti da je uvođenje antidampinške pristojbe bilo u interesu Unije;
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na navodu da je Komisija, time što je donijela akt koji prelazi ono što je nužno za postizanje njegova cilja, povrijedila članak 5. stavke 1. i 4. UEU-a.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Real Madrid Club de Fútbol protiv Komisije

(Predmet T-791/16)

(2017/C 014/62)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Real Madrid Club de Fútbol (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Pérez-Bustamante i F. Löwhagen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi predmetnu tužbu dopuštenom,
- poništi u cijelosti Odluku Komisije od 4. srpnja 2016. u predmetu SA.33754 (2013/C) (ex 2013/NN),
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija je u predmetnoj pobijanoj odluci smatrala da je prijenos zemljišta između Real Madrida i madridskog gradskog vijeća bio državna potpora jer su prenesena zemljišta bila precijenjena na 18,4 milijuna eura.

Povod navedenoj odluci jest nepoštovanje madridskog gradskog vijeća Ugovora o izvršenju iz 1998. prema kojem se ono obvezalo na prijenos parcele B-32, smještene u Las Tablas. Madridsko gradsko vijeće i Real Madrid CF uredili su navedenu situaciju Sporazumom o nagodbi iz 2011. prema kojem je Real Madrid CF obeštećen gore navedenim prijenosom zemljišta.

Tužitelj u prilog tužbe navodi tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1 UFEU-a.

— Tužitelj u tom pogledu navodi da je Komisija počinila očite pogreške kada je zaključila da mu je Sporazum o nagodbi iz 2011. dao gospodarsku prednost i na taj način predstavljao državnu potporu u njegovu korist. Sporazumom o nagodbi iz 2011. madridsko gradsko vijeće samo je priznalo svoju odgovornost za nepoštovanje Ugovora o izvršenju iz 1998. Usto, primjenjujući načelo privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu, Komisija nije uzela u obzir činjenicu da bi druge mogućnosti osim Sporazuma o nagodbi iz 2011., poput, primjerice, sudskog postupka, bile mnogo otegotnije za madridsko gradsko vijeće.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1 UFEU-a, kao i općeg načela dobre uprave.

— Tužitelj u tom pogledu navodi da je Komisija počinila ozbiljne pogreške u ocjeni temeljeći svoje zaključke na vještačenju koje nema dokaznu snagu i odbijajući druge procjene parcele B-32 uključene u spis pri čemu se nije savjetovala ni s vlastitim vještakom ni s bilo kojim drugim vještakom s relevantnim kvalifikacijama.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. i članka 296. UFEU-a, kao i načela dobre uprave, prilikom utvrđivanja vrijednosti obeštećenja dodijeljenog Real Madridu CF u skladu sa Sporazumom o nagodbi iz 2011.

— Tužitelj u tom pogledu navodi da Komisija nije procijenila vrijednost nekretnina koje su mu na temelju Sporazuma o nagodbi iz 2011. prenesene kao obeštećenje, nego je bez obrazloženja i ne odgovarajući na njegove detaljno izložene argumente prihvatila vrijednost koju im je dodijelilo madridsko gradsko vijeće, pri čemu je Komisija jednostavno u potpunosti odbila druge procjene (poput procjene za parcelu B-32) koje je provelo madridsko gradsko vijeće na temelju te iste metode.

Tužba podnesena 15. studenoga 2016. – Agricola J.M. protiv EUIPO-a – Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Predmet T-806/16)

(2017/C 014/63)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Agricola J.M., SL (Girona, Španjolska) (zastupnik: J. Clos Creus, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „CLOS DE LA TORRE” – prijava za registraciju br. 13 029 533

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2016. u predmetu R 2099/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2016.;

- poništi odluku Odjela za prigovore od 7. kolovoza 2015., kojom je prihvaćen podneseni prigovor u pogledu svih proizvoda iz razreda 33.: *Alkoholna pića, osim piva*, i odbije registraciju žiga Zajednice u pogledu svih pobijanih proizvoda;
- preinači prethodne odluke kojima se tužitelju dopušta registracija žiga za sve proizvode iz razreda 33.;
- tuženiku naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 i sudske prakse donesene u analognim slučajevima.

Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Jean Patou Worldwide protiv EUIPO-a – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)

(Predmet T-808/16)

(2017/C 014/64)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Jean Patou Worldwide Ltd (Watford, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Baran, *barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Emboga, SA (Petrel, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Unije s verbalnim elementom „HISPANITAS JOY IS A CHOICE” – prijava za registraciju br. 12 789 971

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. lipnja 2016. u predmetu R 235/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u i drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova uključujući tužiteljeve troškove iz postupka pred Uredom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 22. studenoga 2016. – For Tune protiv EUIPO-a – Simplicity Trade (opus AETERNATUM)

(Predmet T-815/16)

(2017/C 014/65)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: For Tune sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: K. Popławska, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Simplicity trade GmbH (Oelde, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „opus AETERNATUM” – prijava za registraciju br. 11 024 296

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. rujna 2016. u predmetu R 152/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 13. listopada 2016. – Axiom protiv Parlamenta

(Predmet T-392/16) ⁽¹⁾

(2017/C 014/66)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 25. listopada 2016. – Maubert protiv Vijeća

(Predmet T-565/16) ⁽¹⁾

(2017/C 014/67)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Općeg suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016. (predmet prvotno upisan kod Službeničkog suda Europske unije pod brojem F-137/15 i proslijeđen Općem sudu Europske unije 1.9.2016.)

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR